ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

นิตยสารการท่องเที่ยวเขตในลาดกระบัง

Magazine Travel in Ladkrabang

T099475

โดย

วรรณี ศรีสุวรรณ

พรรุ่ง สุขวิญญา

ปพ.
วร71น
ว59

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 99275
วัน.เดือน.ปี.....

เสนอ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (นิเทศศาสตร์เกษตร)

พ.ศ. 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

นิตยสารการท่องเที่ยวในเขตลาดกระบัง

Magazine Travel in Ladkrabang

วรรณี ศรีสุวรรณ
พรรุ่ง สุขวิญญา

2549

ภาควิชาเทคนิคเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
DEPARTMENT OF AGRICULTURAL TECHNIQUE, FACULTY OF AGRICULTURAL TECHNOLOGY
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

ภาควิชาเทคนิคเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง

นิตยสารการท่องเที่ยวในเขตลาดกระบัง

Travel Magazine in Ladkrabang

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์เกษตร

เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2549

.....

นางสาววรรณี ศรีสุวรรณ

ผู้วิจัย

.....

นางสาวพรรุ่ง สุขวิญญา

ผู้วิจัย

.....

อาจารย์ ถนอมนวล สีหะกุลัง

M.A.(Mass communication)

ประธานกรรมการสอบปัญหาพิเศษ

.....

อาจารย์ดวงกมล ปานรศทิพ ธรรมาธิวัฒน์

วท.ม. (เกษตรศาสตร์)

กรรมการสอบปัญหาพิเศษ

.....

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุขุมาภรณ์ ขันธ์ศรี

ค.ม. (โสตทัศนศึกษา)

หัวหน้าภาควิชาเทคนิคเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : นิตยสารการท่องเที่ยวเขตในลาดกระบัง

โดย : นางสาววรรณี ศรีสุวรรณ

นางสาวพรรุ่ง สุขวิญญา

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตรบัณฑิต (นิเทศศาสตร์บัณฑิต)

สาขาวิชาเอก : นิเทศศาสตร์เกษตร

ประธานกรรมการปัญหาพิเศษ: .....

(อาจารย์ ถนอมนวล สีหะกุลัง)

4 / มี.ค. / 49

การจัดทำนิตยสารการท่องเที่ยวชื่อ ZOOM IN CITY ในเขตลาดกระบังมีวัตถุประสงค์เพื่อถึงศึกษาวิธีการขั้นตอน การจัดทำนิตยสารเพื่อการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์เขตลาดกระบังให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป การทำนิตยสารเราได้แบ่งการเขียนคอลัมน์ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาด้านประวัติศาสตร์ วิถีชีวิต แหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหารและสินค้าชุมชนในเขตลาดกระบัง เมื่อผลิตนิตยสารเสร็จสมบูรณ์แล้วจึงได้นำนิตยสารไปประเมินผลโดยแบ่งการประเมินผลออกเป็น 2 ส่วน คือประเมินคุณภาพนิตยสารโดยผู้เชี่ยวชาญและประเมินความพึงพอใจนิตยสารโดยบุคคลทั่วไป ได้ผลการประเมินดังนี้ การประเมินคุณภาพทั้งด้านรูปแบบ ด้านหลักการเขียนของเนื้อหาและด้านความถูกต้องของเนื้อหาอยู่ในระดับดีทั้งหมดซึ่งหมายความว่านิตยสารมีระดับคุณภาพที่สามารถนำไปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ได้

สำหรับผลการประเมินความพึงพอใจนิตยสารของบุคคลทั่วไปพบว่าความสวยงามและความเหมาะสมทางด้านรูปแบบด้านต่างๆ ความน่าสนใจของคอลัมน์เป็นต้น อยู่ในระดับดีทุกด้านๆอาทิเช่น ชื่อนิตยสาร ปก เนื้อหาและคอลัมน์ที่ท่านสนใจ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะทางด้านรูปแบบตัวอักษรให้เล็กลงและจัดวางรูปแบบให้มีที่พักสายตไม่แน่นเกินไป สำหรับด้านเนื้อหาบางคอลัมน์การนำเสนอไม่น่าสนใจเพียงพอเนื้อหาไม่ลึกซึ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

"หลายครั้งที่รู้สึกท้อแท้กับการทำปัญหาพิเศษ แต่เราก็ยังมีแรงลุกขึ้นสู้และพยามทำงานชิ้นนี้ต่อไปจนสำเร็จ "

ปัญหาพิเศษฉบับนี้คงไม่อาจสมบูรณ์ได้ถ้าปราศจากความกรุณาจากหลายๆรอยยิ้มและหลายๆกำลังใจจากท่าน อาจารย์ถนอมนวล สีหะกุลัง อาจารย์ที่ให้คำปรึกษาจนนิตยสารกลายเป็นเล่มสมบูรณ์ และท่านอาจารย์ดวงกมล ปานรสทิพ ที่คอยให้กำลังใจ ห่วงใยดูแลโครงงานมาโดยตลอดด้วยน้ำเสียงที่อ่อนโยน และเต็มเปี่ยมไปด้วยความห่วงใยจนกำลังใจมันล้นออกจากเป็นกำลังในการทำงาน

และขาดไม่ได้เลยคือ คนรอบข้างทุกคน ตั้งแต่พี่มะยม เจ้าหน้าที่ห้องโสต คณะเทคโนโลยีการเกษตร ที่ให้ยืมของทุกอย่างที่ใช้ทำนิตยสาร ให้คำปรึกษาอย่างมืออาชีพ ช่วยดูแลข้อผิดพลาดให้ และกำลังใจจากเพื่อนทุกๆคน จากน้องๆและที่สำคัญอีกคนคือคุณสาธิต บัวขาวที่ช่วยแก้ปัญหาทุกครั้งที่เกิดปัญหาเป็นกำลังใจที่ดี คุณพ่อคุณแม่ที่โทรศัพท์มาถามอยู่ตลอดเวลาว่าเสร็จหรือยัง คงไม่มีของมีค่าใดจะตอบแทนได้นอกจากคำขอบคุณ ขอบคุณ และขอบคุณอย่างที่สุดค่ะ

วรรณี ศรีสุวรรณ

พรรุ่ง สุขวิญญา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(ก)
กิตติกรรมประกาศ	(ข)
สารบัญตาราง	(จ)
สารบัญรูปภาพ	(ฉ)
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	2
ขอบเขตการศึกษา	2
วิธีดำเนินการศึกษา	2
บทที่ 2 การตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง	
นิตยสารและการผลิต	5
หลักการเขียน	10
การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของสิ่งพิมพ์	19
ข้อมูลเขตลาดกระบัง	21
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3 การออกแบบและพัฒนา	
การออกแบบ	27
วัสดุ-อุปกรณ์ที่ใช้ในการออกแบบ	29
บทที่ 4 ผลการทดลอง	
การประเมิน	31
ผลการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ	31
ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคคลทั่วไป	41
บทที่ 5 สรุปผลการประเมินและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการประเมิน	43
ข้อเสนอแนะจากการออกแบบ	43
ข้อเสนอแนะจากการดำเนินงาน	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บรรณานุกรม 44

ภาคผนวก ก

- แบบประเมินคุณภาพและความเหมาะสมด้านรูปแบบนิตยสาร 47
- แบบประเมินคุณภาพและความเหมาะสมด้านหลักการเขียนเนื้อหา 49
- แบบประเมินคุณภาพและความเหมาะสมด้านความถูกต้องของเนื้อหา 53
- แบบประเมินความพึงพอใจของบุคคลทั่วไป 57

ภาคผนวก ข 58

- ตัวอย่างปกหน้า นิตยสาร
- ตัวอย่างปกหลัง นิตยสาร
- ตัวอย่างคอลัมน์

ประวัติผู้วิจัย 63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ผลการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบ	32
2	ผลการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักการเขียน	34
3	ผลการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา	37
4	ข้อมูลพื้นฐานของบุคคลทั่วไป	42
5	ผลการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของบุคคลทั่วไป	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ
(Introduction)

ความสำคัญของปัญหา

พื้นที่ในเขตลาดกระบังเป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่มีลักษณะของเขตที่น่าสนใจทั้งในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และวิถีชีวิตของคนในชุมชน เขตลาดกระบังเป็นที่มีลักษณะชุ่มน้ำวิถีชีวิตของผู้คนส่วนใหญ่ผูกพันกับสายน้ำ ทำให้พื้นที่เขตลาดกระบังมีสถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยวอยู่มากมายในเชิงประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับสายน้ำ อีกทั้งพื้นที่เขตลาดกระบังยังเป็นที่ตั้งของสนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งจะกลายไปแหล่งธุรกิจที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แต่เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวในเขตลาดกระบังยังมีการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วไปน้อยมาก และยังขาดการใช้สื่อที่จะประชาสัมพันธ์ให้บุคคลทั่วไปได้รู้จักกันอย่างแพร่หลายรวมทั้งสื่อที่ใช้ยังไม่ครอบคลุมและยังไม่มีเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนมากนัก

นิตยสารเป็นสื่อสิ่งพิมพ์หนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการเผยแพร่และส่งเสริมการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเข้าถึงบุคคลทั่วไปได้มาก สุทิติ ขัตติยะ(2546)ได้กล่าวไว้ว่า วัสดุตีพิมพ์หรือสื่อสิ่งพิมพ์ (Printed Materials) ที่อาจจะมีการจัดทำเป็นรูปเล่มหรือเป็นเอกสารและพร้อมจะเผยแพร่ต่อไปอย่างกว้างขวางไปยังมวลชน ในลักษณะที่เป็นสื่อมวลชนและอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์รายวัน รายปักษ์ รายเดือน วารสาร และ นิตยสาร เป็นต้น สิ่งพิมพ์ประเภทนี้มีทั้งการจัดทำเป็นรูปเล่มอย่างถาวรหรือกึ่งถาวร และมักมีเนื้อหาสาระประเภทบันเทิงคดี ซึ่งสามารถครอบคลุมถึงผู้รับสารได้ทั่วถึงมีอำนาจการเป็นเจ้าของมากกว่าสื่ออื่นๆ นิตยสาร สามารถสื่อได้ทั้งรูปแบบตัวหนังสือและรูปภาพ อีกทั้งยังมีกลวิธีในการเขียนที่หลากหลาย เช่นเขียนในเชิงบทความ และสารคดีให้ผู้รับสารได้ทั้งสาระและความเพลิดเพลิน และเป็นสื่อที่ราคาไม่แพง พกพาได้สะดวก และเก็บได้นาน

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการผลิตนิตยสารเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตลาดกระบังโดยอาศัยหลักเกณฑ์และรูปแบบของการผลิตนิตยสารเพื่อสาระบันเทิงทีคาดว่าเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย อันจะคำนึงและให้ความสำคัญในการจัดวางรูปแบบองค์ประกอบกลวิธีในการเขียนรูปแบบต่างๆ การถ่ายภาพประกอบเพื่อให้ได้นิตยสารเพื่อการท่องเที่ยวที่ดีที่สุดเล่มหนึ่งเพื่อจะได้เป็นสื่อในการส่งเสริมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในเขตลาดกระบังให้เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไปต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาถึงวิธีการ ขั้นตอน การจัดทำนิตยสารเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว
2. เพื่อศึกษาสถานที่ท่องเที่ยว วัฒนธรรม ประเพณีความเป็นอยู่ ของประชาชนบริเวณต่างๆในเขตลาดกระบัง
3. เพื่อผลิตต้นแบบนิตยสารการส่งเสริมการท่องเที่ยว

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงวิธีการ ขั้นตอนในการจัดทำนิตยสารเพื่อการท่องเที่ยว และทำการผลิตนิตยสารเพื่อการท่องเที่ยวเขตลาดกระบังในชื่อ ZOOM IN CITY ฉบับต้นแบบคือ

1. คอลัมน์ สมบัติ..ศิลป์ เรื่อง เรื่องเล่าจากวัดมอญ
2. คอลัมน์ ลองชิมริมทาง เรื่อง ไก่ย่างหนังป้าแก้ว
3. คอลัมน์ ไกด์..ชุมชน เรื่อง ห้องเรียนชุมชน
4. คอลัมน์ หลังกล้องท่องเที่ยว เรื่อง สนามบินถิ่นสุวรรณภูมิ
5. คอลัมน์ เทียบท่า..พาล่อง เรื่อง ล่องคลอง..ท่อง 3 วัด
6. คอลัมน์ ภาพถ่ายเล่าเรื่อง เรื่อง วิถีคนเมือง
7. คอลัมน์ จับจ่ายรายทาง เรื่อง ของฝากจาก..ชานเมือง
8. 10 สุดยอด เทคนิคการถ่ายภาพ
9. คุณรู้สึกอย่างไรกับสนามบินสุวรรณภูมิ
10. ร้านรสเด็ด อร่อยติดดาว
11. เทคนิคการท่องเที่ยว
12. เคล็ดไม่ลับ สำหรับนักท่องเที่ยว
13. Zoom In บริการ
14. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร
15. ร่วมตอบคำถามกับนิตยสาร

วิธีดำเนินการศึกษา

การดำเนินการผลิตนิตยสาร

1. ศึกษาข้อมูลทางด้านการผลิตนิตยสาร
2. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการผลิตนิตยสารเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตลาดกระบัง
3. ผลิตนิตยสารการท่องเที่ยวโดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 เก็บข้อมูล

3.2 วางแผนการผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ถ่ายภาพเก็บข้อมูลพื้นที่

3.4 จัดหน้านิตยสารวางรูปแบบ

3.5 ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ/แก้ไข

3.6 ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

3.7 เมื่อผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้วนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวมาปรับปรุงนิตยสาร

การสร้างแบบประเมินคุณภาพนิตยสาร

1. ศึกษาข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินด้านต่าง ๆ

2. สร้างแบบประเมินคุณภาพและความเหมาะสมแก่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ด้าน

3. สร้างแบบประเมินความพึงพอใจแก่บุคคลทั่วไป

การประเมินผล

การประเมินผลประกอบด้วยการประเมิน 2 แบบคือ

1.การประเมินคุณภาพนิตยสารจากผู้เชี่ยวชาญ

การประเมินคุณภาพและความเหมาะสม มีขั้นตอนดังนี้

1.1 การประเมินคุณภาพนิตยสารด้านรูปแบบ

ประเมินคุณภาพนิตยสารของผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อสิ่งพิมพ์ โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบ

1.2. การประเมินคุณภาพนิตยสารด้านเนื้อหา

ประเมินคุณภาพนิตยสารของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาได้แก่หลักการเขียนเนื้อหาและความถูกต้องของเนื้อหา โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

ในการประเมินคุณภาพนิตยสารจากผู้เชี่ยวชาญ ต้องอยู่ในระดับดี จึงจะถือว่านิตยสารที่ผู้วิจัยผลิตมีคุณภาพและสามารถนำไปใช้เพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อไป

2. การประเมินความพึงพอใจจากบุคคลทั่วไป

การประเมินความพึงพอใจนิตยสารเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตลาดกระบังไป มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลทั่วไป

2.2 แจ้งวัตถุประสงค์การประเมินให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลทั่วไปทราบถึงวัตถุประสงค์ในการวิจัย

2.3 นำนิตยสารการท่องเที่ยวไปให้กลุ่มตัวอย่างได้อ่าน

2.4 ให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความพึงพอใจหลังจากอ่านนิตยสารตามแบบฟอร์มการประเมิน

2.5 นำผลการประเมินมาวิเคราะห์และแปรผลข้อมูลต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2
การตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง
(Review of Related Literature)

ในการผลิตสื่อนิตยสารเพื่อการส่งเสริการท่องเที่ยวเขตลาดกระบังผู้จัดทำได้ศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้แก่ ตำรา หนังสือ งานวิจัย เอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ รวมทั้งเว็บไซต์ในระบบอินเตอร์เน็ต เพื่อเป็นแนวทางและข้อมูลในการดำเนินงาน การตรวจเอกสารในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ได้แบ่งการตรวจเอกสารไว้เป็น 4 หัวข้อ

1. นิตยสารและการผลิต
2. หลักการเขียน
3. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของสิ่งพิมพ์
4. ข้อมูลเขตลาดกระบัง
5. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.นิตยสารและการผลิต

ความหมายของนิตยสาร

มาลี บุญศิริพันธ์ (2537:123)นิตยสาร มีความหมายเดิมจากคำว่าอังกฤษว่าแม็กกาซีน (magzine) มาจากภาษาอาหรับว่า มากลาซีน (maklazin) แล้วกลายมาเป็นภาษาฝรั่งเศลว่า มากาแซ็ง (magasin) หมายถึงคลังสินค้าที่รวบรวมเก็บสินค้าประเภทต่างๆ ซึ่งในลักษณะความหมายของนิตยสารก็หมายถึง การรวบรวมเนื้อหาต่างประเภทเข้าไว้ด้วยกัน

ความหมายของคำว่า " นิตยสาร" ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่ออกเป็นรายคาบ เช่น นิตยสารรายสัปดาห์ นิตยสารรายเดือน ปกติแล้วเข้าใจกันว่านิตยสารนั้นทำเพื่อการค้า มีการส่งให้แก่สมาชิกที่บอกรับเสียเงินหรือจัดวางขายตามร้านขายร้านขายหนังสือ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ปกติมีปกอ่อน มีภาพและเนื้อหาต่างประเภทโดยผู้เขียนหลายคน และมักมีโฆษณาสินค้าและบริการเป็นส่วนหนึ่งของรายได้จากการจัดทำนอกเหนือจากการขายให้กับผู้อ่าน

สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ (2531 :95) กล่าวว่า นิตยสาร (Magazine) เป็นหนังสือเย็บเล่มรายประจำและมีเนื้อหาหลากหลายรสให้อ่าน

วสันต์ อติศัพท์ (2533 : 45) นิตยสาร เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ ที่จุเนื้อหาหลายเรื่องในเล่มเดียวกัน และมีกำหนดเป็นระยะเวลาที่แน่นอน เช่น รายสัปดาห์ รายปักษ์ (สองสัปดาห์) รายเดือน รายสอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดือน เป็นต้น ในปัจจุบัน เมื่อมีการใช้อินเทอร์เน็ต ทำให้มีนิตยสารในอินเทอร์เน็ต ซึ่งมิใช่สิ่งพิมพ์ แต่ก็ยังเรียกกันว่า "นิตยสาร"นิตยสารแต่ละชื่อ จะมีแนวเนื้อหาเฉพาะของตนเอง เช่น แนวศิลปะ บันเทิง แฟชั่น รถยนต์ ท่องเที่ยว เป็นต้น การเขียนบทความในนิตยสารมักจะมีลักษณะผ่อนคลาย เล่าเรื่อง ไม่นิยมเขียนในลักษณะตำรา เว้นแต่ละแทรกอยู่เป็นบางส่วนของเล่มคำว่า "นิตยสาร" มาจากรากศัพท์ คือ นิตย (สม่ำเสมอ) และสาร (เนื้อหา) คำว่า "นิตยสาร" นั้นโดยทั่วไปอาจมีความหมายคาบเกี่ยวกับคำว่า วารสาร ซึ่งออกตามกำหนดเวลาที่แน่นอนเช่นกัน แต่ในทางบรรณารักษศาสตร์ "วารสาร" มีความหมายที่กว้างกว่า

อนันต์ธนา อังกินันท์ (2532:69) นิตยสาร หมายถึง สิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นระยะ ๆ อย่างสม่ำเสมอส่วนใหญ่จะออกเป็นรายสัปดาห์ รายปักษ์ หรือรายเดือนมักจะมีขนาดเล็กกว่าหนังสือพิมพ์ มีปก เย็บเล่ม มีการจัดหน้าโดยใช้สีสรรและรูปภาพสวยงามพิถีพิถันกว่าหนังสือพิมพ์ เนื้อหาอาจเกี่ยวกับข่าวสาร ความรู้ สารคดี นิยาย หรืออื่น ๆ

ประเภทของนิตยสาร

การจัดแบ่งประเภทของนิตยสารอาจทำได้หลายวิธี เช่น จัดแบ่งตามวัตถุประสงค์ของนิตยสาร หรือตามกลุ่มผู้อ่าน แต่โดยทั่วไปแล้วมักนิยมแบ่งตามความสนใจของกลุ่มผู้อ่านเพื่อความสะดวกในการจัดแบ่งประเภทให้เห็นชัดเจน จะจัดแบ่งนิตยสารออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 2 กลุ่ม คือ นิตยสารประเภททั่วไป (gemral magazines) และนิตยสารประเภทเฉพาะกลุ่ม (specialized magazines)

1.**นิตยสารทั่วไป** (general magazines) บางคนอาจเรียกว่านิตยสารเพื่อมวลชน (mass magazine) เป็นนิตยสารที่คนทั่วไปอ่านได้ สนองความสนใจของคนกลุ่มใหญ่ ยอดจำหน่ายค่อนข้างสูง มีโฆษณามากและปกติแล้วจะมีกองบรรณาธิการค่อนข้างใหญ่ มีตำแหน่งต่างๆ รับผิดชอบในส่วนของตนเอง ผู้อ่านแตกต่างกันทั้งการศึกษา รายได้ อายุ เนื้อหาจึงประกอบด้วยเรื่องราว ต่างๆ หลายประเภท เพื่อสนองตอบความสนใจของบุคคลหลายกลุ่ม แต่จะไม่เจาะลึกเป็นพิเศษเท่ากับนิตยสารเฉพาะกลุ่ม นิตยสารประเภทนี้เป็นที่นิยมอย่างกว้างขวางในสมัยที่วิวัฒนาการของสื่อมวลชนยังไม่กว้างขวางและไม่แข่งขันกันสูงอย่างปัจจุบัน อย่างไรก็ตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารโดยเฉพาะกลุ่มมากขึ้น ตัวอย่างนิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ นิตยสารเบื้องหลังข่าว เช่น มติชนสุดสัปดาห์ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ สุอนาคต นิตยสารสตรี นิตยสารภาพ นิตยสารท่องเที่ยว ฯลฯ

2.**นิตยสารเฉพาะกลุ่ม** (speclialized magazines) บางคนเรียกว่านิตยสารเพื่อความสนใจเฉพาะ (special interest magazines หรือ specialty) เป็นนิตยสารที่กำลังมีบทบาทอย่างสำคัญในการครองตลาดนิตยสารปัจจุบัน เพราะจำเป็นในการแข่งขันกับสื่อประเภท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อื่นโดยเฉพาะโทรทัศน์ มุ่งเฉพาะเจาะกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายเป็นกลุ่ม ๆ ไปในแต่ละสาขา บางฉบับอาจไม่โด่งดังนัก แต่ก็อยู่ได้โดยสมาชิกที่สนใจ เช่น Business Review นิตยสารยานยนต์ วารสารการแพทย์ วารสารการศึกษา ฯลฯ

นิตยสารทั่วไป ได้แก่

1. นิตยสารข่าว
2. นิตยสารภาพ
3. เรื่องย่อ
4. เบื้องหลังความจริง
5. แผ่น
6. นิตยสารกีฬา
7. บุคคล
8. ชายหญิง
9. วิชาการ
10. การ์ตูน เป็นต้น

นิตยสารเฉพาะกลุ่ม ได้แก่

1. นิตยสารธุรกิจ
2. นิตยสารประชาสัมพันธ์
3. นิตยสารสมาคม
4. นิตยสารเฉพาะกิจ เป็นต้น

องค์ประกอบนิตยสาร

นิตยสารมักมี ส่วนประกอบของเนื้อหา (editorial content) ดังนี้คือ คอลัมน์ประจำ บทความในคอลัมน์ประจำ และเรื่องทั่ว ๆ ไป

1.คอลัมน์ประจำ

ส่วนประกอบที่สำคัญของนิตยสารก็คือ การมีคอลัมน์ประจำซึ่งมีเนื้อหาสาระและแนวเดียวกันต่อเนื่องฉบับต่อฉบับ บางครั้งเรียกว่า department ผู้อ่านมักมีความคุ้นเคยกับคอลัมน์ที่โปรดปรานของตน และเมื่อซื้อนิตยสารมาก็มักจะอ่านคอลัมน์นั้นทันทีก่อนเรื่องอื่นๆ การจัดคอลัมน์ประจำจึงมีประโยชน์อย่างยิ่งในด้านที่ว่า ผู้อ่านได้เรียนรู้บุคลิกของนิตยสารจนเกิดความเคยชินกับรูปแบบของนิตยสาร ข้อที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ทำให้รู้ว่าให้รู้ว่าถ้าต้องการอ่านเรื่องเกี่ยวกับอะไรแล้ว จะสามารถเปิดอ่านได้ที่หน้าไหน เช่น คนที่ซื้อนิตยสารโวค (Vogue) ย่อมรู้ว่านิตยสารนี้จะมีประโยชน์ทางด้านแฟชั่น การแต่งกาย ความงาม ปัญหาหัวใจ สุขภาพอนามัย ฯลฯ ส่วนผู้ที่ต้องการรู้เรื่องราวเกี่ยวกับเด็ก ก็รู้ว่านิตยสารแม่และเด็กจะอำนวยประโยชน์แก่ตนได้ เป็นต้น

คอลัมน์ประจำต่างๆในนิตยสารจึงแบ่งประเภทของเนื้อหาให้เป็นไปตามชื่อคอลัมน์ที่กำหนดไว้ โดยมีผู้รับผิดชอบประจำคอลัมน์โดยเฉพาะ

2.บทความในคอลัมน์ประจำ

นิตยสารบางฉบับจะเปิดคอลัมน์ประจำบางคอลัมน์ที่เห็นว่ามีความสำคัญสอดคล้องกับนโยบายหลักให้กว้างขวางมากกว่าคอลัมน์อื่นๆคอลัมน์ประเภทนี้จะสามารถบรรจุบทความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องราวต่างๆ ได้หลายเรื่อง บางเรื่องอาจจะเนื่องกันหลาย ๆ ฉบับก็ได้ เช่น คอลัมน์ "งานยามว่าง" ในนิตยสารโวค แนะนำวิธีทำวัสดุเครื่องใช้ต่างๆ ให้เป็นประโยชน์ต่อเนื่องกันหลายฉบับ ส่วนคอลัมน์ " อาหารการกิน " ในนิตยสารกินและเที่ยว ผู้อ่านก็หวังที่จะได้อ่านอะไรก็ตามที่เกี่ยวกับอาหารการกิน เป็นต้น ในการพิจารณาว่าบทความใดควรจะพิมพ์ในคอลัมน์ชนิดไหน ก็ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการจัดคอลัมน์นั้นๆ

3.เรื่องทั่ว ๆไป

นอกเหนือจากคอลัมน์ทั้ง 2 ประเภทที่กล่าวมาแล้ว นิตยสารประกอบด้วยเรื่อง ทั่วๆ ไป ซึ่งไม่จำเป็นต้องสังกัดหรือประจำในคอลัมน์หนึ่งคอลัมน์ใดโดยเฉพาะ เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องมุ่งที่ผู้อ่านประเภทเดียวกันเสมอไปในทุกฉบับ อาจจะแตกต่างกันไปแล้วแต่ความชอบ เช่น เรื่องรักกระจุ๋มกระจิ๋ม อาจถูกใจคนอ่านประเภทสตรี เรื่องบู๊ล้างผลาญถูกใจผู้อ่านบุรุษก็ได้ เรื่องเหล่านี้มักเป็นเรื่องยาวลงต่อเนื่องกันหลายฉบับหรือจบในฉบับ แต่นวนิยายเรื่องยาวมักจะได้รับความนิยมลงพิมพ์อย่างน้อย 1-2 เรื่องต่อฉบับเสมอ เพราะเป็นองค์ประกอบอันหนึ่งที่สามารถดึงดูดให้ผู้อ่านติดตามซื้อนิตยสารต่อไปนอกจากนั้นในบางฉบับอาจมุ่งแนวทางการเสนอไปในทางการแนะนำการท่องเที่ยว โบราณคดี ฯลฯ ทั้งนี้แล้วแต่ความเหมาะสมและเทศกาล

ขั้นตอนการผลิตนิตยสาร

ไพโรจน์ ตรีรณธนากุล (2528:76-78) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการผลิตนิตยสารการท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ของเป้าหมายให้ชัดเจน
2. รวบรวมข้อมูลและเอกสาร
3. คัดเลือกข้อมูลและเอกสาร
4. เขียนบทนิตยสาร
5. จัดคอลัมน์
6. งานศิลป์
7. เตรียมเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสาธิตทดลอง
8. จัดเรียงข้อมูล
9. เข้าเล่ม/เย็บเล่ม
10. การตรวจแก้ไขนำไปใช้
11. การนำไปใช้
12. การประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อดีของนิตยสาร

วิรุฬห์ ลีลาพฤทธิ์ (2529 :138-139) **ได้กล่าวถึงประโยชน์ของนิตยสารโดยทั่วไปดังต่อไปนี้**

ข้อดีของนิตยสาร

1.**การจัดทำนิตยสารมักทำในรูปของธุรกิจโดยทีมงานขององค์กร**

2.มีการวางแผนงานจัดทำอย่างเป็นระบบทำให้มีรูปเล่มที่สวยงามและเนื้อหาแปลกใหม่ไม่ซ้ำหรือทำให้น่าเบื่อ

3.สามารถนำเสนอรายละเอียดเรื่องราวได้มากและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้

4.จำนวนการผลิตไม่มาก มีการบอกเงื่อนไขการรับเป็นสมาชิก ทำให้ไม่สูญเปล่า

5.ระยะเวลาในการอ่านนิตยสารนานกว่าหนังสือพิมพ์

การเปรียบเทียบระหว่างสื่อนิตยสารกับสื่อชนิดอื่น

หากจะเปรียบเทียบสื่อต่าง ๆ **ที่ใช้ในการเผยแพร่หรือส่งเสริม**จะเห็นได้ว่าสื่อนิตยสารมีประสิทธิภาพด้านความจุข้อมูล อายุข่าวสารนานและสามารถอ่านได้หลายครั้ง

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียของสื่อประเภทต่าง ๆ

สื่อ	ข้อดี	ข้อเสีย
โทรทัศน์	ความครอบคลุมสูง	การเลือกสรรผู้ฟังต่ำ
วิทยุ	ต้นทุนต่ำ	ความสับสน
	มีความถี่สูง	สร้างความตั้งใจได้ต่ำ
	ข่าวสารอายุสั้น	ยืดหยุ่นได้
นิตยสาร	มีศักยภาพในการแบ่งส่วนตลาด	ระยะเวลาในการออก
	การผลิตซ้ำมีคุณภาพ	แต่ละฉบับนาน
	บรรจุข้อมูลได้มาก	ใช้ประสาทสัมผัสด้านสายตา
	อายุข่าวสารนาน	เท่านั้น
	ผู้อ่านได้หลายครั้ง	ขาดความยืดหยุ่น
หนังสือพิมพ์	ความครอบคลุมสูง	อายุสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สื่อ	ข้อดี	ข้อเสีย
ใช้เวลาในการนำออกเสนอสั้น		สร้างความตั้งใจต่ำ
	ผู้อ่านควบคุมนำเสนอในตำแหน่งที่น่าสนใจ	เข้าถึงผู้รับสารได้บางกลุ่ม
สื่อนอกสถานที่	มีความจำกัดด้านทำเล	เวลาในการดูสั้นจึงต้อง
	มีการดูซ้ำสูง	ใช้ข่าวสารสั้น,ภาพพจน์ต่ำ
	สังเกตเห็นได้	จำกัดเฉพาะในท้องถิ่น
จดหมายตรง	เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายสูง	ต้นทุนสูง

ที่มา : ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2537)

2.หลักการเขียน

ความหมายของการเขียน

สมบัติ จำปาเงิน (2547:58) กล่าวว่า การเขียน คือ การแสดงความรู้ความคิดความรู้สึกและความต้องการ ของผู้ส่งสารออกไปเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านเข้าใจได้รับทราบความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการเหล่านั้น การถ่ายทอดโดยวิธีบอกเล่าปากต่อปาก หรือที่เรียกว่า " มุขปาฐะ " อาจทำให้สารตกหล่นหรือคลาดเคลื่อนได้ง่าย ลายลักษณ์อักษรหรือที่ตัวหนังสือ ที่แท้จริงคือเครื่องหมายที่ใช้แทนคำพูดนั่นเองในการเขียนภาษาไทย มีแบบแผนที่ต้องการรักษา มีถ้อยคำสำนวนที่ต้องใช้เฉพาะ และต้องเขียนให้แจ่มแจ้ง เพราะผู้อ่านไม่สามารถไต่ถามผู้เขียนได้เมื่ออ่านไม่เข้าใจ ผู้ที่จะเขียนให้ได้ดี ต้องใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมกับผู้รับสารโดยพิจารณาว่าผู้รับสารสามารถรับสารที่ส่งมาได้มากน้อยเพียงใดรูปแบบการเขียนงานเขียนแบ่งออกเป็น 2จำพวกได้แก่งานเขียนร้อยกรองและงานเขียนร้อยแก้วงานเขียนที่ต้องใช้มากในชีวิตสังคม

การเขียนเพื่อการสื่อสาร

อวยพร พานิชและคณะ (2539:98) การเขียนเป็นวิธีการส่งสารที่ผู้เรียบเรียงความคิด ผ่านรหัสที่ตกลงร่วมกันในรูปอักษร เสนอเป็นสาระเรื่องราว ให้ผู้รับสารคือผู้อ่านได้ใช้ทักษะการอ่านตีความ และทำความเข้าใจเนื้อหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเขียนประเภทบทความและสารคดี

1.บทความ นิพนธ์ ศุภศรี (2535:77) เมื่อแบ่งตามเนื้อหา บทความจะแบ่งได้เป็น 11 ประเภท ได้แก่

1.1 บทบรรณาธิการ เป็นบทความแสดงความคิดเห็นลักษณะหนึ่งที่เขียนขึ้นเพื่อเสนอแนวคิดหลักของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นๆ ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

1.2 บทความสัมภาษณ์ เป็นบทความที่เขียนขึ้นจากการสัมภาษณ์บุคคลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง หรือเกี่ยวกับชีวิตของบุคคลนั้น หรือจากการสัมภาษณ์บุคคลหลายคนในหัวข้อเดียวกัน

1.3 บทความแสดงความคิดเห็นทั่วๆ ไป มีเนื้อหาหลายลักษณะเช่น หยิบยกปัญหา เหตุการณ์ หรือเรื่องที่ประชาชนสนใจมาแสดงความคิดเห็น หรือผู้เขียนเสนอความคิดเห็นสนับสนุนหรือคัดค้านหรือทั้งสนับสนุนและคัดค้านความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันของคนอื่นๆเป็นต้น

1.4 บทความวิเคราะห์ เป็นบทความแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่งซึ่งผู้เขียนจะพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เผยแพร่มาแล้วอย่างละเอียด โดยแยกแยะให้เห็นส่วนต่างๆ ของเรื่องนั้น ผู้เขียนเสนอความคิดและวิเคราะห์เหตุการณ์เรื่องราวนั้นอย่างละเอียด แสดงข้อเท็จจริง เหตุผล เพื่อให้ผู้อ่านได้ความรู้ ความคิดเห็นเพิ่มเติม เกิดความคิดที่ชัดเจนยิ่งขึ้น แบ่งเป็น บทความวิเคราะห์ข่าว และบทความวิเคราะห์ปัญหา

1.5 บทความวิจารณ์ เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นในเชิงวิจารณ์เรื่องราวที่ต้องการวิจารณ์ด้วยเหตุผลและหลักวิชาเป็นสำคัญ เช่น "บทบรรณนิทัศน์" ซึ่งแสดงความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือที่พิมพ์ออกใหม่ เพื่อแนะนำหนังสือ "บทวิจารณ์วรรณกรรม" แสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์และประเมินค่าโดยใช้หลักวิชาและเหตุผล เพื่อให้ผู้อ่านได้รู้จักวรรณกรรมเรื่องนั้นๆ อย่างลึกซึ้ง และ "บทวิจารณ์ศิลปะแขนงอื่นๆ" ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับบทวิจารณ์วรรณกรรมแต่นำผลงานที่เป็นศิลปะแขนงอื่นๆ เช่น ภาพยนตร์ ละคร ภาพเขียน ดนตรี มาวิจารณ์

1.6 บทความสารคดีท่องเที่ยว มีเนื้อหาแนวบรรยาย เล่าเรื่องเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ที่มีทัศนียภาพสวยงามหรือมีความสำคัญในด้านต่างๆ เพื่อแนะนำให้ผู้อ่านรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ชักชวนให้สนใจไปพบเห็นสถานที่นั้นๆ

1.7บทความกึ่งชีวประวัติ เป็นการเขียนบางส่วนของชีวิตบุคคลเพื่อให้ผู้อ่านทราบโดยเฉพาะคุณสมบัติ หรือผลงานเด่นที่ทำให้บุคคลนั้นมีชื่อเสียง ประสบความสำเร็จในชีวิต เพื่อชื่นชม ยกย่อง เจ้าของประวัติ และชี้ให้ผู้อ่านได้แง่คิดเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8 บทความครบรอบปี มีเนื้อหาแนวบรรยาย เล่าเรื่อง เกี่ยวกับเรื่องราว เหตุการณ์ พิธีการในเทศกาลหรือวันสำคัญ เช่น วันสำคัญทางศาสนา ทางประวัติศาสตร์ ทางวัฒนธรรม เกี่ยวกับบุคคลสำคัญ เป็นต้น ที่ประชาชนสนใจเมื่อโอกาสนั้นมาถึง เช่น วันวิสาขบูชา วันคริสต์มาสเป็นต้น

1.9 บทความให้ความรู้ทั่วไป ผู้เขียนจะอธิบายให้ความรู้คำแนะนำในเรื่องทั่วๆ ไปที่ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น มารยาทการเข้าสังคม การแต่งกายให้เหมาะแก่กาลเทศะและบุคลิกภาพ เคล็ดลับการครองชีวิตคู่ เป็นต้น

1.10 บทความเชิงธรรมะ จะอธิบายข้อธรรมะให้ผู้อ่านทั่วๆ ไปเข้าใจได้ง่าย หรือให้คติให้แนวทางการดำเนินชีวิตตามแนวพุทธศาสนา เสนอหนทางแก้ปัญหาตามแนวพุทธปรัชญา ปัจจุบันบทความลักษณะนี้มีมากขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านมีแนวทางการดำเนินชีวิตในสังคมที่วิกฤตได้อย่างปกติสุขมากขึ้น

1.11 บทความวิชาการ มีเนื้อหาแสดงข้อเท็จจริง ข้อความรู้ทางวิชาการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ ผู้เขียนอาจจะเสนอเฉพาะเนื้อหาสาระทางวิชาการหรือเสนอทั้งเนื้อหาสาระข้อเท็จจริง และแสดงความคิดเห็นในเชิงวิเคราะห์ วิจารณ์ก็ได้ หรืออาจเสนอผลการวิจัย

การใช้ภาษาในการเขียนบทความ

การใช้ภาษาในการเขียนบทความควรพิจารณาใน 3 ประเด็น ได้แก่

1. ระดับภาษา

การเขียนบทความที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ควรพิจารณาใช้ระดับภาษาทั้ง 4 ระดับ ได้แก่ ภาษาปาก ภาษาไม่เป็นทางการ ภาษากึ่งทางการ และภาษาทางการ โดยผู้เขียนจะต้องเลือกใช้ระดับภาษาให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ประเภทของบทความ เนื้อหา และกลุ่มผู้อ่านเช่น กรณีที่เขียนบทความแสดงความคิดเห็นทั่วๆ ไป บทความวิเคราะห์ข่าว บทความวิเคราะห์ ควรใช้ภาษาพูดในระดับไม่เป็นทางการ จนถึงภาษาพูดและภาษาเขียนระดับกึ่งทางการ หากมีบางตอนหรือบางข้อความที่ต้องการแสดงอารมณ์ ประชดประชัน เหน็บแนม อย่างชัดเจน อาจจะใช้ภาษาพูดระดับภาษาปาก ที่ไม่หยาบคายก็ได้

กรณีเขียนบทความให้ความรู้ทั่วไป บทความสารคดีท่องเที่ยว ควรใช้ภาษาพูดในระดับภาษาปาก เพื่อให้เกิดความเป็นกันเองกับผู้อ่าน จูงใจให้ผู้อ่านอยากอ่านและปฏิบัติตามคำแนะนำ หรืออาจจะใช้ภาษาพูดในระดับไม่เป็นทางการ หรือกึ่งทางการ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาของบทความ และกลุ่มผู้อ่านอีกด้วย

ชุติมา สัจจานันท์ (2548:61) กล่าวว่า กรณีเขียนบทความสัมภาษณ์ ควรใช้ภาษาให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหมาะสมกับผู้ให้สัมภาษณ์ และเรื่องราวที่สัมภาษณ์ รวมทั้งกลุ่มผู้อ่าน ผู้เขียนจึงสามารถเลือกใช้ระดับภาษาได้ตั้งแต่ ภาษาพูดระดับภาษาปาก จนถึงภาษาเขียนระดับทางการ

กรณีเขียนบทความกึ่งชีวประวัติ บทความวิจารณ์วรรณกรรม บทความวิจารณ์ศิลปะแขนงอื่นๆ ซึ่งต้องการความน่าเชื่อถือ และให้เกียรติแก่งานวรรณกรรมหรือศิลปะ จึงควรใช้ภาษาระดับกึ่งทางการ จนถึงภาษาในระดับทางการ

กรณีเขียนบทความเชิงธรรมะ และเชิงวิชาการ ควรใช้ภาษาเขียนกึ่งทางการจนถึงระดับทางการ เพื่อให้เกิดความชัดเจน น่าเชื่อถือ

อย่างไรก็ตาม หากผู้เขียนต้องการสร้างเอกลักษณ์ หรือลีลาการเขียนเฉพาะตน ก็สามารถเลือกใช้ระดับภาษาได้ตามความต้องการของตนเอง

2. โวหาร

กรณีเขียนบทความแสดงความคิดเห็นทั่วไป บทความวิเคราะห์ข่าว บทความวิเคราะห์ปัญหา ควรใช้บรรยายโวหารเป็นหลัก มีโวหารประกอบ เช่น อุปมาโวหาร สาธกโวหาร เทศนาโวหาร เป็นต้น เพื่อแสดงเหตุผลโน้มน้าวใจผู้อ่าน กรณีเขียนบทความให้ความรู้ทั่วไป ควรเลือกใช้บรรยายโวหารเป็นหลัก มีโวหารประกอบได้แก่ สาธกโวหาร เพื่อให้เกิดความชัดเจนแจ่มแจ้ง

กรณีเขียนบทความสารคดีท่องเที่ยว บางตอนควรเลือกใช้พรรณนาโวหาร เพื่อให้เห็นความงดงามของทัศนียภาพ นอกเหนือจากการใช้บรรยายโวหาร ส่วนโวหารประกอบได้แก่ อุปมาโวหาร สาธกโวหาร กรณีที่ต้องการเล่าเกร็ดความรู้ ตำนาน นิทานต่างๆ ประกอบสถานที่ กรณีเขียนบทความสัมภาษณ์ บทความกึ่งชีวประวัติ บทความวิจารณ์วรรณกรรม หรือศิลปะแขนงอื่นๆ บทความวิชาการ ควรเลือกใช้บรรยายโวหารเป็นโวหารหลัก ส่วนโวหารประกอบได้แก่ สาธกโวหารกรณีเขียนบทความเชิงธรรมะ ควรเลือกใช้บรรยายโวหารเป็นโวหารหลัก ส่วนโวหารประกอบได้แก่ เทศนาโวหาร อุปมาโวหาร และสาธกโวหาร

3. ภาพพจน์

การเขียนบทความควรเลือกใช้ภาพพจน์เพื่อสร้างภาพให้เกิดในความคิดตลอดจนเพื่อก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ หรือความรู้สึกของผู้อ่าน รวมทั้งแสดงอารมณ์ ความรู้สึกอย่างแท้จริงของผู้เขียน ภาพพจน์จะทำให้งานเขียนมีอรรถรสมากขึ้น และแสดงลีลาการเขียนของผู้เขียนแต่ละคน บทความทุกชนิดสามารถใช้ภาพพจน์ได้ตามความเหมาะสม เช่น บทความแสดงความคิดเห็นทั่วไป บทความวิเคราะห์ข่าว บทความวิเคราะห์ปัญหา มักจะใช้การอุปมา อุปลักษณ์ ปฏิภาคพจน์ อติพจน์ ปฏิปุจฉา นามนัย เป็นต้นบทความสารคดีท่องเที่ยว มักจะเลือกใช้ภาพพจน์เช่น อุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน อติพจน์ สัญลักษณ์ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนบทความชนิดอื่นๆ มักจะเลือกใช้การอุปมา อุปลักษณ์ ปฏิปุจฉา เป็นต้น แต่บทความวิชาการมักจะไม่ใช้ภาพพจน์ในการเขียนบทความประเภทนี้ เพราะต้องการแสดงข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ชัดเจน มากกว่าจะให้เกิดภาพ หรืออรรถรส

ลักษณะของบทความที่ดี

บทความที่ดีควรมีลักษณะ 4 ประการ ดังนี้

1. มีเอกภาพ กล่าวคือ เนื้อหาของบทความมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีทิศทางของเนื้อหาเป็นไปในทางเดียวกัน เพื่อมุ่งสู่ประเด็นหลักที่ต้องการนำเสนอ

2. มีสารัตถภาพ กล่าวคือ ผู้เขียนต้องเน้นย้ำประเด็นสำคัญให้ชัดเจนว่าต้องการนำเสนอแนวคิดสำคัญอะไร ด้วยประโยคใจความสำคัญ หรือสาระสำคัญที่โดดเด่น เนื้อความตลอดเรื่องควรกล่าวย้ำประเด็นหลักของเรื่องเสมอๆ

3. มีสัมพันธภาพ กล่าวคือ มีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันโดยตลอด ทั้งในด้านการเรียบเรียงถ้อยคำ ข้อความ และการจัดลำดับเรื่อง ทุกประโยคในแต่ละย่อหน้า และทุกย่อหน้าในแต่ละเรื่องต้องเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน ด้วยการใช้คำเชื่อมข้อความ ได้แก่ คำบุพบท เช่น กับ แต่ แด่ เพื่อ คำสันธาน เช่น และ รวมทั้ง ตลอดจน นอกจากนี้ คำประพันธสรรพนาม เช่น ที่ ซึ่ง อัน เป็นต้น

4. มีความสมบูรณ์ กล่าวคือ มีความสมบูรณ์ในด้านเนื้อหา มีเนื้อความชัดเจนกระจ่างแจ้ง อธิบายได้ครอบคลุมความคิดหลักที่ต้องการนำเสนอ ข้อมูลที่นำเสนอเป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง หากเป็นความคิดเห็นต้องมีความสมเหตุสมผล นอกจากนี้ต้องมีความสมบูรณ์ด้านการใช้ภาษา คือ ต้องเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายการเขียน ประเภทของบทความ เนื้อหาบทความ และกลุ่มผู้อ่าน นั่นเอง

ขั้นตอนการเขียนบทความ

สำเนียง มณีกาญจน์ (2547:23) ได้กล่าวสรุปขั้นตอนการเขียนบทความเอาไว้ ดังนี้

1. การเลือกเรื่อง ควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

1.1 เลือกเรื่องที่ตนเองสนใจ เป็นที่น่าสนใจ และคนส่วนใหญ่กำลังสนใจ ทันสมัย ทันเหตุการณ์

1.2 เลือกเรื่องที่ผู้เขียนมีความรู้ มีประสบการณ์ ตลอดจนเป็นเรื่องที่ผู้เขียนต้องการเสนอความคิดแก่ผู้อ่าน

1.3 เลือกเรื่องที่ผู้เขียนสามารถหาแหล่งค้นคว้า หรือหาข้อมูลมานำเสนอในงานเขียนได้

1.4 เลือกเรื่องที่มีความยาว ความยาก ความง่าย พอเหมาะกับความสามารถของผู้เขียน เวลาที่ได้รับมอบหมาย หน้ากระดาษ และคอลัมน์ที่ตนรับผิดชอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กำหนดจุดมุ่งหมาย โดยกำหนดให้ชัดเจนว่าเขียนเพื่ออะไร เช่น ให้ความรู้ เสนอความเห็น โน้มน้าวใจ ให้แนวคิดในการดำเนินชีวิต เขียนให้ใครอ่าน เช่น กลุ่มมวลชน กลุ่มผู้มีการศึกษาสูง เด็ก วัยรุ่น ผู้ใหญ่ เป็นต้น

3. กำหนดแนวคิดสำคัญ หรือประเด็นสำคัญ หรือแก่นเรื่อง ต้องกำหนดว่าบทความเรื่องนี้จะเสนอแนวคิดสำคัญ หรือมีแก่นเรื่องอะไรให้แก่ผู้อ่าน เพื่อจะได้นำเสนอเนื้อหา ถ่ายทอดถ้อยคำประโยคต่างๆ เพื่อมุ่งสู่แก่นเรื่องนั้น

4. ประมวลความรู้ ความคิด ต้องค้นคว้าหาข้อมูลให้เพียงพอที่จะเขียน จากแหล่งความรู้ต่างๆ หรือการสัมภาษณ์ผู้รู้ ผู้เกี่ยวข้อง เป็นต้น

5. วางโครงเรื่อง กำหนดแนวทางการเขียนว่าจะนำเสนอสาระสำคัญ แยกเป็นกี่ประเด็น ประเด็นใหญ่ๆ มีอะไรบ้าง ในประเด็นหลักมีประเด็นย่อยๆ มีตัวอย่าง มีเหตุผล เพื่อสนับสนุนประเด็นหลักอย่างไรบ้าง การวางโครงเรื่องจะช่วยให้เขียนเรื่องได้ง่าย ไปในทิศทางที่ต้องการ ไม่สับสน ไม่กล่าวซ้ำซาก ไม่นอกเรื่อง

6. การเขียน ได้แก่

6.1 การเขียนขยายความให้ข้อมูลในแต่ละประเด็น มีการอธิบาย ยกเหตุผลประกอบกล่าวถึงข้อมูลประกอบ อาจเป็นสถิติ ตัวเลข ตัวอย่างเหตุการณ์ ตำนาน นิทาน เป็นต้น

6.2 เขียนคำนำและสรุปด้วยกลวิธีที่เหมาะสมกับประเภทของเนื้อหาบทความ

6.3 การใช้ภาษา ควรเลือกใช้ให้เหมาะกับจุดมุ่งหมาย การเขียน ประเภท เนื้อหา ดังที่กล่าวมาแล้ว

6.4 การสร้างลีลาการเขียนเฉพาะตัว สร้างได้โดยการเลือกใช้ภาษาให้เป็นเอกลักษณ์ เช่นการใช้ระดับภาษาปาก เล่นคารมโวหาร มีคำเสียดสี มีการแสดงความรู้สึกอย่างชัดเจน หรือมีการสร้างคำใหม่มาใช้อยู่เสมอๆ เป็นต้น

นอกจากนี้ สุชัญญา วงค์เวสช์ (2548:88) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมในหลักการเขียนบทความเอาไว้ดังนี้เป็นความเรียงที่มีลักษณะพิเศษผิดจากเรียงความเรียงธรรมดา เป็นความเรียงที่เขียนขึ้นโดยมีพื้นฐานข้อเท็จจริง มีมูลเหตุมาจากเรื่องราว ข่าวสารที่ผู้เขียนแทรกข้อเสนอแนะเชิงวิจารณ์หรือเชิงสร้างสรรค์ขึ้น ความมุ่งหมายในการเขียนบทความ

1. เพื่ออธิบายหรือให้ความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2. เพื่อพรรณนา ทำให้ผู้อ่านนึกถึงภาพของสิ่งของ สถานที่หรือความเป็นอยู่

3. เพื่อเทศนา ชักชวน ให้ผู้อ่านคล้อยตามความคิดของผู้เขียน

4. เพื่ออธิบายในข้อปัญหาต่างๆและชักนำให้ผู้อ่านเห็นด้วยและปฏิบัติตามประเภทของบทความแบ่งตามลักษณะของเนื้อหาได้ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. **ประเภทปัญหาโต้แย้ง**

2. **ประเภทเสนอคำแนะนำ**

3. **ประเภทท่องเที่ยวเดินทาง**

4. **ประเภทกึ่งชีวประวัติ หรือสารคดีความรู้ทั่วไป**

5. **ประเภทเปรียบเทียบสมมติหรืออุปมาอุปไมย**

ลักษณะของบทความที่ดี

1. น่าสนใจ มีเนื้อหาเหตุการณ์ใหม่กำลังเป็นที่น่าสนใจของคนทั่วไป

2. มีสาระแก่นสารมีหลักฐานอ้างอิง พิสูจน์ได้

3. มีขนาดกะทัดรัด สั้นกระชับ ใช้ภาษาง่ายๆถูกต้องตามหลักภาษา

4. ผู้เขียนเข้าใจปัญหาที่มาของเรื่องอย่างละเอียดชัดเจนโดยตลอด

5. มีวิธีการเขียนน่าสนใจน่าติดตามไม่หนักเชิงวิชาการหรือเบาจนไร้สาระจนเกินไป

2.สารคดี

ทวีศักดิ์ ญาณประทีบ (2543:74) การเขียนสารคดีนั้นไม่ง่ายนัก เพราะสารคดีคลุมข้อเขียนทุกประเภทในร้อยแก้วยกเว้นบันเทิงคดี ฉะนั้น แนวทางการเขียนจึงแต่งต่างกันไปตามประเภทของสารคดี ฉะนั้นแนวทางการเขียนจึงแตกต่างกันไปตามประเภทของสารคดีข้อที่ควรนำแนวทางในการเขียนสารคดีต่อไปนี้นั้น เป็นแนวทางการเขียนทั่วๆไป

การเขียนสารคดีจะต้องสร้างเค้าโครงเรื่องก่อน ว่าจะกล่าวถึงเรื่องอะไรก่อนหลังจะขยายความอย่างไร มีข้อความใดเป็นข้อความสนับสนุนและขยายความ การเขียนเค้าโครงเรื่องที่ดี จะช่วยให้การเขียนสารคดีเป็นไปตามแนวผู้เขียนที่ต้องการ

โครงเรื่องมีส่วนประกอบ 3 ส่วน ดังที่กล่าวคือ ความนำ ตัวเรื่อง การปิดเรื่อง (การลงท้าย)

1. ความนำ คือส่วนที่จะชักจูงผู้อ่านิดตามเรื่องไปได้ตลอด ความนำที่ดีจะเป็นเครื่องล่อให้ผู้อ่านติดตามให้ติดตามไปด้วยความพึงพอใจ การเขียนบทความนำได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นจึงจะไม่กล่าวซ้ำอีก

2.ตัวเรื่อง แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

2.1 ขยายความ หมายถึงข้อความต่อจากความที่ขยายต่อจากความนำที่ขึ้นไว้ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจจึงต้องขยายความนำอีกทีหนึ่ง ทำให้ผู้อ่านเข้าใจมากขึ้น

2.2 รายละเอียด หมายถึงข้อความที่ขยายความโดยพิสดาร ข้อความในตอนนี้จะต้องมีเหตุผล มีการอ้างอิง ยกสถิติ ข้อมูลต่างๆ มีการเปรียบเทียบ ยกตัวอย่างประกอบและขยายความให้ผู่อ่านเข้าใจมากขึ้นมากขึ้นหรือให้เห็นคล้อยตามเป็นลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การปิดเรื่อง (การลงท้าย) หมายถึงการสิ้นสุดของข้อเขียนและการลงท้ายของสารคดีที่ดีนั้นได้กล่าวแล้วในตอนต้น

1. **สารคดีประวัติบุคคล** อาจแบ่งได้ ๒ ประเภทย่อยคือ

1.1 **สารคดีอัตตชีวประวัติ** หมายถึง สารคดีที่เจ้าของประวัติเขียนเล่าประวัติและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตน เช่น "โครงกระดูกในตู้" ของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช "ชีวิตที่เลือกไม่ได้" ของ กรุณา กุศลาลัย

1.2 **สารคดีชีวประวัติ** หมายถึง สารคดีที่มีผู้เขียนถึงผู้อื่น อาจเป็นชีวประวัติรวมหลาย ๆ ชีวิตในเล่มเดียวกัน เช่น "นักเขียน... นักหนังสือพิมพ์" ของ ประกาศ วัชราภรณ์ หรือเป็นชีวประวัติของบุคคลเดียวกันก็ได้ เช่น "พระมหาธีรราชเจ้า" ของ ประยุทธ สิทธิพันธ์

2. **สารคดีท่องเที่ยว** เป็นสารคดีที่เล่าเรื่องราวการเดินทางไปในสถานที่ต่างๆ มุ่งให้ความรู้แก่ผู้อ่านในด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ความเป็นอยู่ของผู้คน ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมและวัฒนธรรมรวมทั้งรายละเอียดปลีกย่อยที่เป็นคู่มือนักเดินทาง เช่น การเดินทาง ที่พัก อาหาร สถานที่สำคัญ ฯลฯ นอกจากนี้ผู้เขียนมักให้ข้อสังเกต และแสดงทัศนะต่อสิ่งที่พบเห็นไว้ด้วย จะสังเกตได้ว่า สาระคดีท่องเที่ยวจำนวนไม่น้อย ที่นำเที่ยวในสถานที่เดียวกัน แต่ผู้เขียนก็สามารถ นำเสนอเรื่องราวที่น่าสนใจในแง่มุมที่ต่างกัน และบรรยากาศที่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะผู้เขียนแต่ละคนมีความเป็นตัวของตัวเอง ในการเสนอโลกทัศน์และลีลาภาษา ทำให้ผู้อื่นสนุกสนานและได้รู้จักสถานที่นั้นอย่างละเอียด ด้วยทัศนะลีลา น้ำเสียง และแง่มุมที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ต่าง ๆ กัน ตัวอย่างสารคดี เช่น "ย่ำแดนมังกร" พระราชนิพนธ์ของ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา สยามบรมราชกุมารี "ไปเยี่ยมอาม่าที่เมืองจีน" ของ ไมตรี ลิมปิชาติ เป็นต้น

3. **สารคดีแนะนำ** จะมีเนื้อหาหลากหลายครอบคลุมการดำเนินชีวิตของมนุษย์ทุกแง่มุม ตั้งแต่เรื่องปัจจัยสี่ การประกอบอาชีพจนถึงการพักผ่อนหย่อนใจ สารคดีแนะนำที่น่าสนใจ เช่น "เพลงนอกศตวรรษ" ของ เอนก นาวิกมูล เป็นต้น

4. **สารคดีสัมภาษณ์** แสดงความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ผู้เขียนบทความจะต้องเก็บข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคลอื่นแล้วนำมาเขียนเรื่องใหม่ให้น่าอ่าน ข้อสำคัญก็คือต้องรู้จักเลือกบุคคลที่จะสัมภาษณ์โดยเฉพาะบุคคลที่มีชื่อเสียงและอยู่ในความสนใจของผู้อ่าน สิ่งที่ผู้อ่านสนใจได้แก่การทำงาน ข้อคิดเห็นเรื่องราวต่างๆ ของบุคคลที่ดีเด่น รวมทั้งเรื่องส่วนตัวของผู้ที่เราสัมภาษณ์ด้วย

นอกจากจะเลือกสัมภาษณ์บุคคลที่ดีเด่นและบุคคลสำคัญ ๆ แล้ว ถ้าในบางกรณีก็อาจสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากบุคคลทั่วๆไปด้วยก็ได้ เมื่อบทความที่ต้องการเขียนนั้นเป็นปัญหาของส่วนรวม อย่างเช่นในปัญหาการขึ้นค่าโดยสารรถประจำทาง ปัญหาการขึ้นราคาน้ำมัน หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

99475

ปัญหาค่าครองชีพ เป็นต้น เพราะปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่คนส่วนใหญ่ประสบร่วมกัน คนทั่วไปจึงสนใจอยากทราบว่าใครคิดกันอย่างไร

5. **สารคดีชักจูงใจ**

มุ่งที่จะชักชวนให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมสิ่งที่ชักชวนนั้นอาจจะเกิดขึ้นจากการที่มีปัญหาเกิดขึ้น เช่น น้ำมัน ก็ชักชวนให้มาใช้จักรยาน หรือเสียดุลการค้าก็ชักชวนให้มาใช้ของไทย เป็นต้น บทความชนิดนี้จะเขียนมีเหตุผล ให้ข้อแนะนำ ชี้ให้เห็นคุณเห็นโทษ และจุดมุ่งหมายสำคัญคือชักจูงให้ปฏิบัติตาม

รูปแบบของสารคดี

สารคดีมีรูปแบบการเขียนหลายลักษณะที่นิยมคือ ความเรียง บันทึก และจดหมาย ในปัจจุบันนิยมเขียนสารคดีที่มีรูปแบบเป็นบันเทิงคดีเพิ่มขึ้น คือ สารคดที่นำเรื่องราวที่เป็นเรื่องจริงมาเขียนแบบเรื่องสั้นหรือนวนิยาย มีตัวละคร บทสนทนา ฉาก มีการดำเนินเรื่องที่รวดเร็ว ชวนติดตาม ทำให้เกิดความสนุกสนานแก่ผู้อ่าน

การเลือกเรื่องและการตั้งชื่อเรื่อง

การเลือกเรื่องเป็นสิ่งสำคัญยิ่งอย่างหนึ่ง เพราะเรื่องที่นำมาเขียนจะน่าสนใจหรือไม่ อยู่ที่การเลือกเรื่อง เนื้อหาของสาระภายในเรื่อง จะต้องน่าสนใจ ตื่นเต้น ในแง่คิดที่ทันสมัยหรือให้แง่คิดที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันและเป็นที่สนใจของคนทั่วไปการตั้งชื่อเรื่องนั้นยิ่งจำเป็นมาก เพราะเป็นสิ่งแรกที่ผู้อ่านสะดุดตา ทำให้ผู้อ่านอยากอ่านเรื่องราวที่เขียน ชื่อเรื่องนั้นจะตั้งให้สะดุดตา โลดโผน เร้าใจผู้อ่านอย่างไรก็ได้ แต่เนื้อเรื่องจะต้องสัมพันธ์กับชื่อเรื่องเสมอไป อย่างให้ชื่อเรื่องอย่างหนึ่งเนื้อเรื่องอีกอย่างหนึ่งเพราะจะทำให้สารคดีนั้นด้อยค่าลงทันที เมื่อเลือกเรื่องและตั้งชื่อเรื่องแล้วต่อไปจึงเป็นขั้นตอนในการเขียนสารคดีซึ่งอาแบ่งได้ดังนี้คือ

1. **ระยะการเตรียมตัว** เป็นระยะที่สำคัญมาก ต้องอ่าน ต้องสัมภาษณ์ ต้องดูของจริง เพื่อค้นหาหลักฐานประกอบสารคดี

2. **ระยะลงมือเขียน**ต้องขึ้นต้นให้น่าสนใจอันเป็นการเรียกร้องความสนใจของผู้อ่าน

3. **เนื้อหา** จะต้องเป็นข้อเท็จจริงที่สมบูรณ์ และง่ายต่อการตีความ การเขียนต้องมองทุกแง่มุม ทุกประเด็น ไม่ว่าจะเป็นด้านดีไม่ดี ถ้ามีการแสดงความคิดเห็น ก็ควรมีทั้งผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยในขณะเดียวกัน

4. **วิธีเขียน** ถ้าจะเขียนลงนิตยาสารใด ก็ควรศึกษาวิเคราะห์นิตยาสารนั้นว่า มีแนวโน้มอย่างไร เช่น เน้นความสนุกสนานเพลิดเพลิน เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเดินทางโดยเฉพาะ หรือเน้นสารคดีเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทย เป็นต้น ผู้เขียนควรเขียนให้ชวนติดตาม ไม่ใช้ภาษารุงรัง เมื่อเขียนแล้วควรตรวจทานแก้แล้วแก้อีกจนกว่าเห็นว่าสมบูรณ์กระชับสละสลวย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการเขียนสารคดี

การเขียนสารคดีที่ดีนั้นควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1.ต้องใช้สำนวนภาษาที่บุคคลทั่วไปเข้าใจง่าย ไม่ใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม(Colloquial) เช่น ภาษาวัยรุ่นหรือภาษาของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่รู้กันเองเฉพาะกลุ่ม

2.ให้ความเพลิดเพลิน และให้ผู้อ่านครุ่นคิด บางครั้งความเศร้าโศกของเนื้อเรื่องก็สามารถทำให้ผู้อ่านรู้สึกตื้นตันใจและเกิดความรู้สึกคล้อยตามไปกับเนื้อหาของเรื่องได้

3.ให้ความเร้าใจ เช่น เรื่องที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆให้ความเห็นอกเห็นใจและความแปลกที่ไม่ซ้ำแบบใคร

4.อย่าให้ยาวมาก ถ้าเป็นสารคดีขนาดยาว ควรเป็นเรื่องสั้น เป็นตอน ๆ อ่านจบในระยะเวลา 15-30 นาที เป็นอย่างมาก และช่วงเวลานี้ ควรจะมีหลากเรื่องหลายรสในเวลาเดียวกัน (www.praphansarn.com/new)

3. การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของสิ่งพิมพ์

หลักการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของสิ่งพิมพ์อาจแบ่งแยกได้ 4 ประการดังนี้

1.การดำเนินงานของสื่อสิ่งพิมพ์

การพิจารณาการดำเนินงานของสื่อพิมพ์นั้นจะต้องพิจารณาทั้งในด้านความสัมพันธ์ระหว่างสื่อสิ่งพิมพ์กับรัฐบาล และความสัมพันธ์ระหว่างสื่อสิ่งพิมพ์กับประชาชน

1.1 ในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างสื่อสิ่งพิมพ์กับรัฐบาล จะเห็นได้ว่ามีลักษณะความไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์และนิตยสารที่ดำเนินงานโดยเอกชน รัฐบาลได้ออกกฎหมายหลายฉบับมาควบคุมสื่อสิ่งพิมพ์ และทางหน่วยราชการไม่ยอมให้ข่าวสารแก่สื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อเสนอต่อประชาชน กฎหมายจึงเป็นอุปสรรคต่อการสร้างความน่าเชื่อถือของสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะแต่ด้านหนังสือและนิตยสารเท่านั้น แม้แต่ถ้อยคำโฆษณาสินค้าที่ใช้ในสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ก็ยังมีการควบคุมการใช้ บางครั้งทำให้ความหมายผิดเพี้ยนไป เช่น พระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 ที่ควบคุมโฆษณายารักษาโรคต่างๆ

นอกจากนั้นการให้ข่าวสารของผู้นำประเทศก็มีส่วนในการเพิ่มความน่าเชื่อถือและคุณค่าของสื่อสิ่งพิมพ์ หากผู้นำของประเทศหรือผู้บริหารประเทศในระดับต่างๆไม่ให้ข่าวสารแก่สื่อสิ่งพิมพ์เพื่อนำเสนอต่อประชาชน ก็ย่อมทำให้คุณค่าของสื่อสิ่งพิมพ์ลดน้อยลง เพราะไม่สามารถนำข้อเท็จจริงต่างๆ มาเสนอต่อประชาชนได้ ทำให้สื่อสิ่งพิมพ์ซึ่งมักเสนอข่าวในทำนองว่า " แหล่งข่าวกล่าวว่า" ไม่มีการระบุชื่อผู้ให้ข่าว ข่าวสารนั้นอาจจริงหรือเท็จก็ได้

1.2 ในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างสื่อสิ่งพิมพ์กับประชาชนผู้อ่านจะเชื่อถือสื่อสิ่งพิมพ์เพียงใดขึ้นอยู่กับประเภทของหนังสือพิมพ์ หากสื่อสิ่งพิมพ์นั้นอยู่ในลักษณะเป็นการให้ความรู้ ไม่อยู่ในขั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่จะเป็นการตัดสินใจในการดำเนินชีวิตของผู้อ่าน ก็ไม่สู้เป็นปัญหาต่อผู้อ่านเท่าใด ทั้งนี้ผิดกับหนังสือพิมพ์รายวัน หรือนิตยสารทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของผู้อ่าน ผู้อ่านจะให้ความเชื่อถือและไว้วางใจสื่อสิ่งพิมพ์นั้นเพียงใด ขึ้นอยู่กับการแสดงออกของสื่อสิ่งพิมพ์นั้นที่ยืนหยัดอยู่เคียงข้างผลประโยชน์ของประชาชนและการเลือกสรรเนื้อหาที่ดีเสนอต่อผู้อ่าน

2. ความน่าเชื่อถือในด้านผู้ดำเนินการ

สื่อสิ่งพิมพ์บางประเภทอาจอาศัยความน่าเชื่อถือของผู้ดำเนินการ แต่สื่อสิ่งพิมพ์บางประเภทก็อาศัยระยะเวลาดำเนินการเพื่อสร้างความเชื่อถือในสิ่งพิมพ์นั้น ดังจะเห็นได้จากหนังสือจำพวกนิยาย ความเชื่อถือขึ้นอยู่กับผู้ประพันธ์มากกว่าสิ่งอื่น หรือนิตยสารจำพวกบันเทิงคดีก็ต้องอาศัยนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงเข้ามาร่วมเขียน แต่ในส่วนของหนังสือพิมพ์รายวันนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัย บางครั้งไม่จำเป็นต้องอาศัยชื่อเสียงของผู้ดำเนินการแต่อย่างใด ขึ้นอยู่กับความสามารถในการเสนอเนื้อหาของข่าวสาร ความบันเทิงและความคิดในรูปแบบต่าง ๆ กัน ด้วยวิธีการเสนอเนื้อหาที่ดีและน่าอ่าน และบางทีก็ขึ้นอยู่กับวิธีการบริหารงาน ทำให้หนังสือพิมพ์นั้นเกิดผลกำไร สามารถขยายงานได้ทั้งทางด้านกองบรรณาธิการ การผลิตและการจัดการ เป็นผลให้หนังสือพิมพ์นั้นสามารถเสนอเนื้อหาที่ดีและสร้างความเชื่อถือศรัทธาในหมู่ผู้อ่านได้

3. ความมีอิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์

สื่อสิ่งพิมพ์แต่ละประเภทมีอิทธิพลต่อประชาชนแตกต่างกันไป หนังสือมีอิทธิพลในด้านการให้ความรู้และความบันเทิงเป็นหลัก นิตยสารก็มีต่างประเภทกันไปทั้งในด้านความรู้ ความบันเทิง หรือข่าวสาร ส่วนหนังสือพิมพ์ถือในเรื่องของข่าวสารเป็นหลัก ส่วนโปสเตอร์โฆษณาสินค้าก็ชักชวนให้ประชาชนซื้อสินค้า แต่ในด้านความมีอิทธิพลแล้วหนังสือพิมพ์รายวันในแต่ละวันในแต่ละฉบับนั้น ขึ้นอยู่กับข่าวสารที่เสนอในแต่ละวัน ทั้งที่เสนอข่าวสารเหมือนกันและแตกต่างกัน ความน่าเชื่อถือในข่าวสารขึ้นอยู่กับวิธีการเขียน การเก็บข้อมูลต่างๆ ตลอดจนการเก็บถ้อยคำให้สัมภาษณ์ของบุคลใดบุคคลหนึ่งขึ้นมาเขียน

4. เนื้อหาของสื่อสิ่งพิมพ์

การวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของสื่อสิ่งพิมพ์สามารถพิจารณาได้หลายรูปแบบแบบหนึ่งคือพิจารณาในแง่ประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์ เช่นหนังสือ ก็ต้องพิจารณาว่าเป็นหนังสือตำรา หนังสือสารคดี หรือหนังสือนวนิยาย ส่วนจะให้ความเชื่อถือเพียงใด ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ชื่อเสียงของสำนักพิมพ์ คุณวุฒิและประสบการณ์ของผู้เขียน วิธีการเสนอ สมารถอ่านเข้าใจได้ ลักษณะรูปเล่มและการพิมพ์ชัดเจน หรืออย่างหนังสือพิมพ์รายวัน ความน่าเชื่อถือก็อาจขึ้นอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับองค์ประกอบของกองบรรณาธิการ นักเขียนประจำเงินทุนของเอกชน หรือมีการหนุนหลังจากนักการเมืองหรือผู้นำของรัฐบาล

การวิเคราะห์เนื้อหานั้นอาจพิจารณาดูว่าเนื้อหาถูกต้องและเชื่อถือได้ ข้อเขียนทันสมัย มีหลักฐานที่น่าเชื่อถือ ดูการเขียนว่าครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการเพียงใด ดูการเรียงลำดับเนื้อหาและวิธีการเขียน และความน่าเชื่อถือนั้นอาจเกิดให้กับผู้อ่าน วิธีการใหม่นั้นอาจจะเป็นเรื่องของเทคนิคการพิมพ์ การจัดวางรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ให้เด่น เป็นที่ต้องตาผู้อ่านตลอดจนการรู้จักแสวงหาเรื่องราวในรูปแบบแปลก ๆ มาเสนอต่อผู้อ่าน

วิธีการใหม่ของสื่อสิ่งพิมพ์ที่นำเสนอนั้นจึงเห็นได้ว่าก่อให้เกิดการแข่งขันในด้านสื่อสิ่งพิมพ์ทุกทาง ที่เห็นได้ชัดคือทางด้านนิตยสาร มีการคิดค้นออกนิตยสารต่างประเภทกันแม้แต่นิตยสารประเภทเดียวกันก็ยังมีการแข่งขันกันด้วย เช่น นิตยสารทางด้านการเมือง มีการแข่งขันในด้านรูปเล่มและขนาดของรูปเล่ม การแข่งขันทางด้านปก การให้สีสัน การวางเนื้อเรื่อง และการระดมนักเขียนมาแข่งขันกัน เป็นต้น

4. ข้อมูลเขตลาดกระบัง

สำนักงานเขตลาดกระบัง (2548:12) เขตลาดกระบังเดิมเป็นอำเภอชื่อ "อำเภอแสนแสบ" ตั้งที่ว่าการอยู่ ณ หมู่ที่5 ตำบลลาดกระบังเมื่อประมาณ พ.ศ.2468 - พ.ศ.2469 พลเอกสมเด็จพระเจ้าพี่ยาเธอกรมหลวงลพบุรีราเมศร์ ดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยในขณะนั้น ทรงให้เปลี่ยนชื่อจากอำเภอแสนแสบเป็นอำเภอลาดกระบัง

วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2481 กระทรวงหมาดไทยได้ลดฐานะจากอำเภอลาดกระบังเป็นกิ่งอำเภอลาดกระบัง

วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ.2486 นายศุภชัย กาญจนวรรณ เป็นปลัดกิ่ง ได้ย้ายที่ทำการกิ่งอำเภอจากที่เดิมไปปลูกในที่ใหม่

วันที่ 5 มีนาคม พ.ศ.2500 ได้มีประกาศพระราชกฤษฎีกาในราชกิจจานุเบกษา ให้ยกฐานะกิ่งอำเภอลาดกระบังเป็นอำเภอลาดกระบัง

ตั้งแต่วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2500 เป็นต้นไป ให้ยุบนครหลวงกรุงเทพธนบุรีมาเป็นกรุงเทพมหานคร และให้เรียกคำว่า "อำเภอ" เป็น "เขต"

อำเภอลาดกระบังจึงกลายเป็นเขตลาดกระบัง ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ.2515 เป็นต้นมา คำว่าลาดกระบัง สันนิษฐานออกเป็น 2 นัย คือ

1. ข้อสันนิษฐานโดยอาศัยหลักฐานทางพยัญชนะ

1.1 คำว่า "ลาดกระบัง" สามารถอธิบายได้เป็น 2ส่วน คือคำว่า "ลาด" หมายถึง การปูแผ่ออกไปคำว่า "กระบัง" หมายถึง ชื่อของเครื่องมือจับสัตว์น้ำชนิดหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
หองสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง

2. **ข้อสันนิษฐานโดยอาศัยตำนานเก่า**

2.1 **ข้อสันนิษฐานทางตำนาน** กล่าวกันว่าบริเวณพื้นที่นี้เดิมเป็นที่ลุ่ม รกร้าง หล่อเลี้ยงด้วยทางน้ำ และมีการพังทลายพื้นที่อยู่เสมอ จึงเรียกกันว่า "ลาดพัง"

ลาดกระบังเป็นเขตชั้นนอกเขตหนึ่งในกรุงเทพมหานครตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่รวมประมาณ 123,859 **ตารางกิโลเมตร สภาพพื้นที่ทั่วไปมีลักษณะแบบชนบทภาคกลาง ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีพื้นที่อาณาเขตติดต่อกับเขตปกครองอื่น ๆ ดังนี้**

ทิศเหนือ	ติดกับพื้นที่เขตมีนบุรีและหนองจอก
ทิศใต้	ติดกับพื้นที่ อ.บางพลีและ อ.บางบ่อ จ.สมุทรปราการ
ทิศตะวันตก	ติดกับพื้นที่เขตประเวศและเขตสะพานสูง
ทิศตะวันออก	ติดกับพื้นที่ อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา

เขตการปกครอง

ลาดกระบังแบ่งพื้นที่ออกเป็น 6 แขวง 46 หมู่บ้าน ดังนี้

1. แขวงลาดกระบัง มีพื้นที่ 10,823 ตร.กม.
2. แขวงคลองสองต้นนุ่น มีพื้นที่ 14,297 ตร.กม.
3. แขวงคลองสามประเวศ มีพื้นที่ 17,458 ตร.กม.
4. แขวงขุมทอง มีพื้นที่ 21,695 ตร.กม.
5. แขวงลำปลาทิว มีพื้นที่ 25,834 ตร.กม.
6. แขวงทับยาว มีพื้นที่ 33,752 ตร.กม.

มีชุมชนทั้งหมด 46 ชุมชน เป็นชุมชนเมืองมากที่สุด จำนวน 26 ชุมชนเคหะชุมชน 17 ชุมชนหมู่บ้านจัดสรร 2 ชุมชน ชุมชนแออัด 1 ชุมชน

สถาบันการศึกษา

ในเขตลาดกระบังในเขตลาดกระบังมีสถาบันการศึกษารวมทั้งสิ้น 40 แห่ง แบ่งออกเป็น

1. โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร 21 แห่ง
2. โรงเรียนเอกชน 4 แห่ง
3. วิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา 1 แห่ง
4. มหาวิทยาลัย 1 แห่ง
5. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน 13 แห่ง

ด้านการศาสนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขตลาดกระบังเป็นอีกเขตหนึ่งของกรุงเทพมหานครที่มีชาวมุสลิมอาศัยอยู่ค่อนข้างมาก เช่นเดียวกับเขตมีนบุรีซึ่งอยู่ใกล้เคียงกัน โดยจะมีมัสยิดจำนวนมากในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ประชากรส่วนใหญ่ หรือ ร้อยละ70ของประชากรทั้งหมดของเขตนี้ นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาได้แก่ศาสนาอิสลามร้อยละ 20 ส่วนอีกร้อยละ 10 นับถือศาสนา คริสต์และอื่นๆ วัดในพุทธศาสนา 13 วัด ซึ่งแบ่งตามแขวงได้ ดังนี้

แขวงลาดกระบัง ได้แก่วัดลานบุญ วัดสังฆราชา วัดลาดกระบัง วัดปลูกศรัทธา

แขวงทับยาว/แขวงขุมทองได้แก่ วัดราชโกษา วัดพลมานีย์ วัดสุทธาโภชน์ วัดอุทัยธรรมมาราม วัดขุมทอง

แขวงลำปลาทิว/แขวงคลองสองต้นนุ่น/แขวงคลองสามประเวศได้แก่ วัดทิพพาวาส วัดบึงบัว วัดปากบึง วัดบำรุงรื่น

แหล่งท่องเที่ยวในเขตลาดกระบัง

1. พระพุทธรูปขาววัดลาดกระบัง

หลวงพ่อขาววัดลาดกระบัง(พระพุทธบุสโยภาส)เป็นพระพุทธรูปองค์ใหญ่ หน้าตักกว้าง 3 วา 1 คืบ สูง 4 วาทรงปางมารวิชัย ก่อด้วยอิฐ พอกปูนทาสีขาวทั้งองค์ จึงเรียกว่า "หลวงพ่อขาว" ประดิษฐานอยู่ในวิหารใหญ่หลังพระอุโบสถวัดลาดกระบังประกอบพิธีฤกษ์ก่อสร้างหลวงพ่อขาว เมื่อวันพฤหัสบดี ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 ปีวอก พ.ศ.2441 ตรงกับวันที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงประกอบพิธีเปิดทางรถไฟสายกรุงเทพ - แปดริ้ว

2. พระอุโบสถสักทองวัดทิพพาวาส

โบสถ์วัดทิพพาวาสได้สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2434โบสถ์สร้างด้วยไม้สักทองทั้งหลังยกเว้นเสาเป็นไม้เนื้อแข็งลักษณะเป็นรูปทรงไทย ยกพื้นสูงประมาณ 1 เมตร มีระเบียงด้านหน้าโบสถ์ยื่นออกมาประมาณ 1.50 เมตรโบสถ์หลังนี้สร้างหันหน้าไปทางทิศตะวันตกซึ่งผิดกับที่อื่นทั้งนี้ เป็นการสร้างตามลักษณะภูมิประเทศ ซึ่งด้านหน้าเป็นลำคลองการสร้างไม่ได้ซื้อไม้แปรรูปหรือซุงมาทำการสร้างเป็นการสร้างแบบซื้อสำเร็จรูปมาประกอบเอง ผู้ขายได้สร้างสำเร็จไว้ และขายให้วัดทิพพาวาสในราคา 30 ชั่งหลังคาโบสถ์ครั้งแรกใช้กระเบื้องดินเผาสีอิฐหลังคาไม่มีช่อฟ้าใบระกาหางหงส์แต่อย่างใด ต่อมามีการซ่อมแซมเปลี่ยนกระเบื้องหลังคาจากดินเผามาเป็นกระเบื้องเคลือบดินเผา โดยสั่งซื้อจากจีน อยู่ด้านทิศเหนือของสำนักเขตลาดกระบัง ระยะทางประมาณ 8 กิโลเมตร ซึ่งอยู่ในเขตลาดกระบัง แขวงลำปาทิว กรุงเทพมหานครในวัดทิพพาวาสมีสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งคือโบสถ์ หรืออุโบสถที่สร้างด้วยไม้สักทองซึ่งมีอายุประมาณ 103 ปี

3.หุ่นองค์เขียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์เซียน หรือ พระโพธิสัตว์แป๊ะโค้วเซี่ยงงี่เดิมชื่อ เอี๊ยะฮง แซ่เล้าถือกำเนิดในปี พ.ศ.2422 ณ ตำบลกังเท้า ท้องถิ่นฮั้วเพ้ง แขวงเตียเอี้ย เขตเง็กเซียนโต้ว จังหวัดแต้จิ๋ว มณฑลกวางตุ้ง ประเทศจีนเมื่ออายุ 20 เดินทางเข้าสู่ประเทศไทยโดยพำนักอยู่ในเขตลาดกระบัง ต่อมาได้ย้ายมาพำนักที่โรงเจหัวตะเข้ ท่านได้บำเพ็ญตน ถือศีล กินเจ ทำจิตภาวนา ขัดเกลากิเลสปี พ.ศ.2448 บารมีของท่านบรรลุสมาบัติ ท่านได้บอกประชาชนว่าจะสำเร็จ "วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3" แล้วท่านก็อดอาหาร บริกรรม จำศีล เข้าญาณสมาบัติ อนึ่งสังขารของท่าซึ่งสำเร็จแล้ว ให้เก็บไว้ 100 วัน เมื่อครบกำหนดแล้วองค์ท่านผิดปกติเน่าเปื่อยก็ให้ทำลาย ปรากฏว่าองค์ท่านยังเหมือนมีชีวิตอยู่ จึงเก็บรักษาไว้เพื่อการแผ่เมตตาจิตของท่านจึงถือฤกษ์นี้ประกอบพิธีเวียนเทียนสมโภชองค์ท่านทุกปี

4. แหล่งปลาธรรมชาติ

แหล่งปลาธรรมชาติมีมากในเขตลาดกระบัง เพราะพื้นที่ของเขตนี้มีคลองสายยาวคือคลองประเวศบุรีรมย์ ไหลผ่านน้ำในคลองไหลเอื่อยเหมาะที่จะเป็นที่อยู่อาศัยของปลาในคลองนี้เป็นปลาน้ำจืด เช่น ปลาช่อน ปลาดุก ปลาตะเพียน ปลาเทโพ และปลาที่มีจำนวนมากจนเป็นที่เลื่องลือ คือ ปลาสวาย วัดที่มีปลาสวายเป็นจำนวนมาก คือ วัดลานบุญ วัดสังฆราชา วัดลาดกระบังวัดสุทธาโภชน์และวัดราชโกษาเป็นต้น

5. สวนนกธรรมชาติ

สถานที่ตั้ง อยู่ที่หมู่ 4 แขวงลำปาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ นกที่อยู่ประจำ เช่น นกยางโทน นกแขวก นกเค้าแมวนกที่อยู่เป็นฤดู เช่น นกปากห่าง นกกาน้ำ จะมาในฤดูหนาว และจะกลับไปในฤดูฝนนกน้ำจะมาในฤดูฝน และจะกลับในฤดูหนาวนกเหล่านี้อาศัยอยู่นานประมาณ 30 ปี

5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กุลวดี พรหมบุตร (2544:5) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การออกแบบนิตยสารเกี่ยวกับศิลปะรูปแบบ นิตยสารนั้นมีมากมายและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามยุคสมัยนั้นๆ นิตยสารก็เหมือนแฟชั่นสามารถบอกความเป็นไปของยุคสมัยได้เป็นอย่างดีจากผลการวิจัยพบว่านิตยสารเกี่ยวกับศิลปะได้รับความนิยมเฉพาะกลุ่มซึ่งตรงกับที่ผู้วิจัยได้ตั้งให้เป็นกลุ่มเป้าหมาย

สุมณฑา จาติกวนิช (2542:2) ได้ทำงานวิจัยเรื่องโครงการออกแบบหนังสือนำเที่ยวตลาดนัดจตุจักร ว่าหนังสือประเภทคู่มือหรือแนะนำส่งเสริมเป็นส่วนหนึ่งของการใช้กราฟฟิคเพื่อจัดระเบียบและนำเสนอข้อมูล ซึ่งมีประโยชน์ในการจัดเก็บและอำนวยความสะดวกในการรับข้อมูลและช่วยเพิ่มสีสันความน่าสนใจให้กับข้อมูลทั้งข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเฉพาะกับข้อมูลที่มีความละเอียดซับซ้อนโครงการทดลองออกแบบนำเสนอข้อมูลของตลาดนัดจตุจักรเป็นการจัดระเบียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดหมู่ สามารถอ่านได้ชัดเจนและสร้างความน่าสนใจโดยนำเอาภาพมาประกอบ และจัดวางให้มีลักษณะเฉพาะน่าสนใจผลจากการศึกษาวิจัยพบว่าหนังสือนำเที่ยวที่ผู้วิจัยได้ทำการผลิตได้รับความนิยมในกลุ่มนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

สมัชชา วิราพร (2540) ได้ทำงานวิจัยเรื่องโครงการออกแบบนิตยสารดนตรี โซนิค โดยศึกษาความรู้ด้านการออกแบบกราฟฟิคที่จะช่วยกำกับนิตยสารให้มีรูปแบบที่โดดเด่น น่าสนใจและมีเอลักษณ์เฉพาะตัว อีกทั้งต้องสร้างความเชื่อถือให้แก่ผู้ที่ติดตามซื้อนิตยสารในฉบับถัดไป แต่ปรากฏว่าในตลาดนิตยสารเมืองไทย รูปแบบกลับตายตัว คล้ายคลึงกันไปหมด โดยเฉพาะการออกแบบที่แสดงออกถึงเนื้อความที่นำมาลงว่ามีสีสีนอย่างไรมีอารมณ์อย่างไร จากผลการวิจัยพบว่าเป็นหนังสือที่ได้รับการตอบรับจากผู้ที่สนใจเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
การออกแบบและพัฒนา
(Design and Development)

การออกแบบ

การออกแบบนิตยสารต้นแบบเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเขตลาดกระบัง มีขั้นตอนในการออกแบบ 2 ขั้นตอน คือ

1. รวบรวบรวมและออกแบบเนื้อหาและรูปภาพ

2. ออกแบบและการผลิตรูปเล่มนิตยสาร

1. รวบรวมและออกแบบเนื้อหาและรูปภาพ

1.1 สำรวจ เก็บข้อมูลและคัดเลือกข้อมูลในพื้นที่ท่องเที่ยวเขตลาดกระบัง เก็บรวบรวมจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น เว็บไซต์ เอกสารประชาสัมพันธ์ ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น

1.2 รวบรวม ถ่ายภาพ และคัดเลือกภาพที่ใช้ประกอบเนื้อหาโดยการถ่ายภาพตามแหล่งท่องเที่ยวที่ได้สำรวจ

2. ออกแบบและการผลิตรูปเล่มนิตยสาร

ขั้นตอนในการผลิตนิตยสารการท่องเที่ยวศึกษาเฉพาะพื้นที่เขตลาดกระบังมีขั้นตอนการออกแบบและการผลิต ดังนี้

2.1 กำหนดจุดประสงค์ของเป้าหมายให้ชัดเจนว่าต้องการให้นิตยสารมีรูปแบบ อย่างไร เพื่อจะได้ง่ายต่อการเก็บข้อมูลและเอกสารในขั้นต่อไป

2.2 เก็บรวบรวมข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำนิตยสาร

2.3 คัดเลือกข้อมูลและเอกสารที่มีความน่าสนใจและน่าเชื่อถือ โดยข้อมูลและเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องต้องมีความถูกต้องตรงตามประวัติศาสตร์ และต้องเป็นข้อเท็จจริง ที่เกิดขึ้นจริง

2.4 เขียนบทนิตยสารตามลักษณะคอลัมน์ที่ได้กำหนดไว้ การเขียนบทนิตยสารต้องเขียนให้เนื้อหามีความน่าสนใจ น่าติดตาม ลักษณะการเขียนเขียนได้หลายลักษณะ ทั้งการเขียนบทสารคดี การเขียนบทบรรยาย การเขียนบทสัมภาษณ์ ฯลฯ

2.5 ถ่ายภาพประกอบตามแนวการเขียนของคอลัมน์ รวมถึงการคัดเลือกภาพถ่ายที่สวยงามมีองค์ประกอบภาพตรงตามเนื้อหา คัดเลือกภาพถ่ายก่อนเพื่อสะดวกต่อเมื่อการจัดคอลัมน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

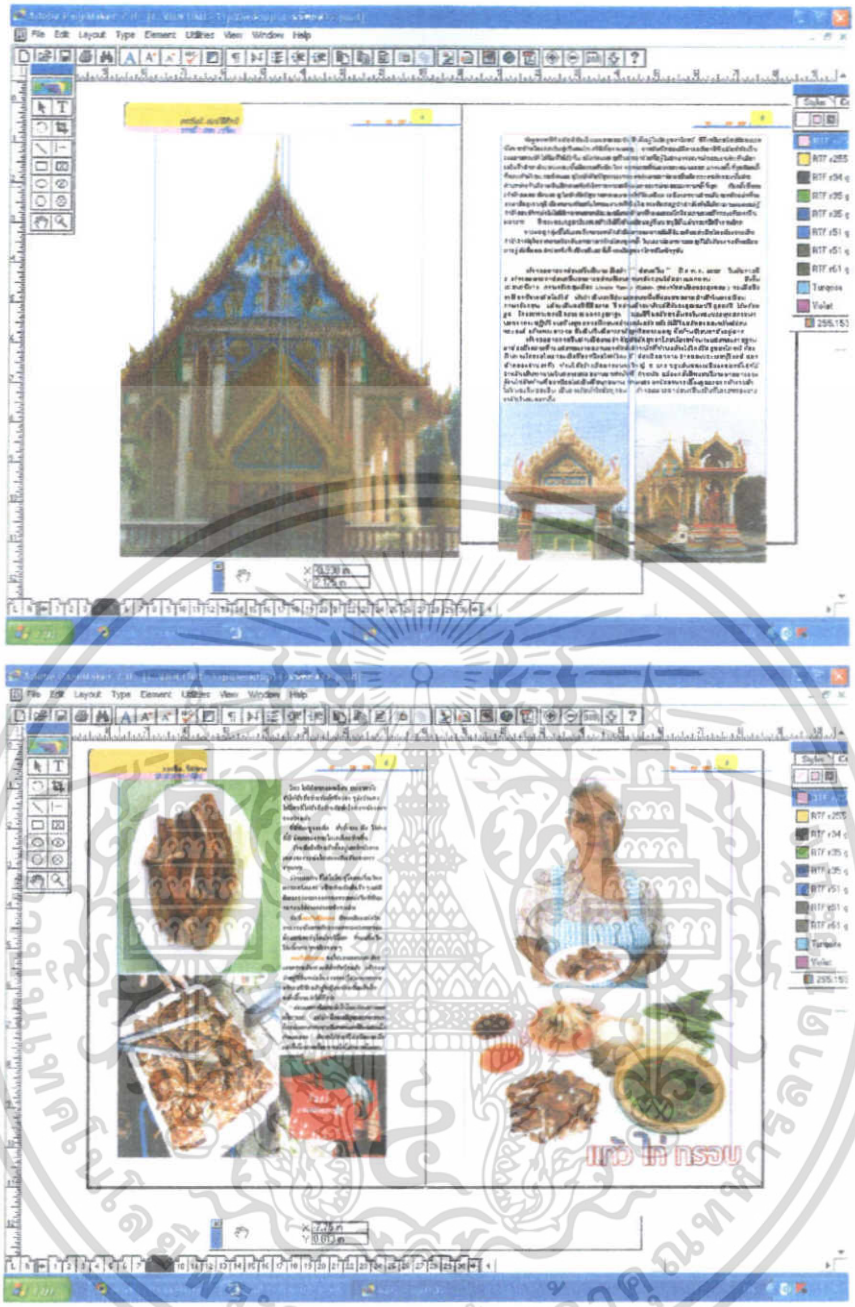

ภาพที่ 1 ตัวอย่างการออกแบบคอลัมน์

2.6 วางรูปแบบเนื้อหาจำนวน 1-2 คอลัมน์

2.7 งานศิลป์หรือกราฟฟิคคัดเลือกภาพกราฟฟิคประกอบตามความเหมาะสมในแต่ละคอลัมน์2.8 ตรวจสอบแก้ไขคำผิดและให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพนิตยสาร

2.9 พิมพ์งานโดยใช้ระบบการพิมพ์แบบกอสซี่ (การพิมพ์แบบละเอียด) เข้าเล่มแบบไสสันทากาว

2.10 ให้บุคคลทั่วไปประเมินความพึงพอใจต่อนิตยสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุ-อุปกรณ์ที่ใช้ในการออกแบบ

1. วัสดุและอุปกรณ์

- คอมพิวเตอร์ระบบมัลติมีเดีย CPU Pentium IV RAM 256 MB HOD 40 GB+ Read / Writer และระบบปฏิบัติการ XP
- โปรแกรม Adobe Photoshop CS
- โปรแกรม Microsoft office Publisher 2003
- โปรแกรม Adobe Page maker 7.0
- โปรแกรม Microsoft office Word 2003
- แสกนเนอร์
- เครื่องพิมพ์ระบบอิงค์เจ็ต
- กล้องดิจิตอล

2. วัสดุใช้สอย

- กระดาษโฟโต้
- กระดาษอาร์ต

สำหรับขั้นตอนการออกแบบคอลัมน์แต่ละคอลัมน์ที่เป็นส่วนประกอบของนิตยสาร 1 เล่ม ตั้งแต่ภาพประกอบเรื่อง ตัวอักษร รูปแบบสันนิตยสาร มีหลังการออกแบบ คือ ใช้องค์ประกอบทางศิลปะเป็นแนวทางในการออก เพื่อจะทำให้คอลัมน์แต่ละคอลัมน์ภายในนิตยสารมีความน่าสนใจ น่าติดตาม ต่อบุคคลทั่วไป ตั้งแต่

- การเขียน
- การถ่ายภาพ
- การจัดรูปแบบ
- การตกแต่งภายในรูปเล่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
ผลการทดลอง
(Finding)
การประเมิน

การประเมินผลนิตยสารท่องเที่ยว Zoom In เฉพาะพื้นที่ในเขตลาดกระบัง ทำการประเมิน 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1. การประเมินคุณภาพนิตยสารโดยผู้เชี่ยวชาญ

ส่วนที่ 2. การประเมินความพึงพอใจนิตยสารโดยบุคคลทั่วไป

ส่วนที่1.การประเมินคุณภาพนิตยสารโดยผู้เชี่ยวชาญ

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

1) วิไล ปั้นปิตานุสรณ์ อาชีพ เจ้าหน้าที่งานฝ่ายโสตน์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ความเชี่ยวชาญพิเศษ งานด้านการออกแบบ ทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญความถูกต้องของหลักการเขียน

2) ชมัยพร วิทูธีรศานต์ อาชีพ นักเขียนอิสระ ความเชี่ยวชาญพิเศษ งานด้านการเขียน ปัจจุบันมีผลงานตีพิมพ์ในนิตยสารสกุลไทย ทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาความถูกต้องหลักการเขียน

3) ดาริกา มูดาและ อาชีพ เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นในเขตลาดกระบัง ความเชี่ยวพิเศษ ด้านข้อมูลพื้นที่เขตลาดกระบัง ทำหน้าที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านความถูกต้องเนื้อหา

1.2 ผลการประเมินคุณภาพนิตยสารแบ่งการประเมินออกเป็น 2 ด้าน คือ

1) ด้านรูปแบบ

2) ด้านเนื้อหา

2.1 หลักการเขียนเนื้อหา

2.2 ความถูกต้องของเนื้อหา

1)ผลการประเมินคุณภาพด้านรูปแบบ

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินนิตยสารโดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านรูปแบบ พบว่าคุณภาพนิตยสารโดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.66 เมื่อพิจารณาออกเป็นหัวข้อพบว่า ความเหมาะสมของชื่อหนังสือ อยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.16 ความเหมาะสมของปก อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.5 ส่วนปกหลัง อยู่ในระดับดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ปกหลังใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 เนื้อหาอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ประเมินภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมด้านรูปแบบ

หัวข้อการประเมิน	คะแนน	ระดับความเหมาะสม
1.ชื่อหนังสือ		
- ชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อหา	2	พอใช้
- การจัดตำแหน่ง	2	พอใช้
-ตัวอักษร	2	พอใช้
-ขนาด	3	ดี
-สี	2	พอใช้
ค่าเฉลี่ย $\overline{X}$	2.16	**พอใช้**
2.ปก		
ปกหน้า		
-ภาพสวย	3	ดี
-การจัดองค์ประกอบของภาพ	2	พอใช้
-ความคมชัดของภาพ	3	ดี
-ความเหมาะสมของภาพ	2	พอใช้
ค่าเฉลี่ย $\overline{X}$	2.5	**ดี**
ปกหลัง		
-ภาพสวย	3	ดี
-การจัดองค์ประกอบของภาพ	3	ดี
-ความคมชัดของภาพ	3	ดี
-ความเหมาะสมของภาพ	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	3.00	**ดี**
ปกหลังใน		
-ภาพสวย	2	พอใช้
-การจัดองค์ประกอบของภาพ	2	พอใช้
-ความคมชัดของภาพ	3	ดี
-ความเหมาะสมของภาพ	2	พอใช้
ค่าเฉลี่ย	2.25	**พอใช้**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หัวข้อการประเมิน	คะแนน	ระดับความเหมาะสม
3.เนื้อหา		
ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	3.00	ดี
4.ประเมินภาพรวมทั้งหมด		
-ความเหมาะสมในการใช้เป็น		
นิตยสารท่องเที่ยว	3	ดี
-ความสมบูรณ์รูปเล่มโดยรวม	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	3.00	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม	2.66	ดี

ข้อเสนอแนะ

1.ภาพสีสวยงามเหมาะสมเป็นหนังสือท่องเที่ยว

2.ตัวอักษรขนาดใหญ่ทำให้ไม่มีพื้นที่ว่างพักสายตา

2) ผลการประเมินคุณภาพด้านเนื้อหา

2.1 การประเมินคุณภาพด้านเนื้อหา(หลักการเขียนเนื้อหา)

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพด้านเนื้อหา (หลักการเขียน)พบว่าคุณภาพนิตยสารโดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความเหมาะสมของชื่อนิตยสารอยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ2 ความเหมาะสมของปกอยู่ในระดับพอใช้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2 ความเหมาะสมของเนื้อหาอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.5 ความเหมาะสมของ ความเหมาะสมของคอลัมน์สมบัติศิลป์อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.7 ความเหมาะสมของคอลัมน์ไกด์ชุมชนอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ2.5 ความเหมาะสมของคอลัมน์หลังกล้องท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ2.7ความเหมาะสมของคอลัมน์เทียบท่าพาลองในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3 ความเหมาะสมของคอลัมน์จับจ่ายรายทาง มีค่าเฉลี่ย 2.7 ความเหมาะสมของคอลัมน์ภาพถ่ายเล่าเรื่องอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 2.7 ความเหมาะสมของคอลัมน์จับจ่ายรายทางอยู่ในระดับดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ2.7 เรื่องเที่ยวตามแผนที่อยู่ในระดับดี มีคาเฉลียเท่ากับ2.7 8 เรื่องร้านรสเด็ด อร่อยติดดาวอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ3 เรื่องเคล็ดไม่ลับสำหรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย2.7 เรื่องZoom In บริการอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ2.7 เรื่องท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 ร่วมตอบคำถามกับนิตยสารอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพหลักการเขียน

หัวข้อการประเมิน	คะแนน	ระดับความเหมาะสม
1.ชื่อนิตยสาร		
-ความเหมะสมของชื่อเรื่อง	2	พอใช้
ค่าเฉลี่ย	2	พอใช้
2.ปก		
ความเหมาะสมของปก	2	พอใช้
ค่าเฉลี่ย	2	**พอใช้**
3.เนื้อหา		
สารบัญ	2	พอใช้
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-การจัดเรียงชื่อคอลัมน์	2	พอใช้
-การใช้ชื่อคอลัมน์	3	ดี
-บทบรรณาธิการ	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	2	พอใช้
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.5	**ดี**
คอลัมน์		
คอลัมน์สมบัติศิลป์		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	2	พอใช้
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.7	**ดี**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

หัวข้อการประเมิน	คะแนน	ระดับความเหมาะสม
คอลัมน์ไกด์ชุมชน		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	2	พอใช้
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	2	พอใช้
ค่าเฉลี่ย	2.5	ดี
คอลัมน์หลังกล้องท่องเที่ยว		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	2	พอใช้
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.7	ดี
คอลัมน์เทียบท่าพาลอง		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	2	พอใช้
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.7	ดี
คอลัมน์ภาพถ่ายเล่าเรื่อง		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	2	พอใช้
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.7	ดี
คอลัมน์จับจ่ายรายทาง		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	2	พอใช้
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

หัวข้อการประเมิน	คะแนน	ระดับความเหมาะสม
ค่าเฉลี่ย	2.7	**ดี**
คอลัมน์ เที่ยวตามแผนที่		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	2	พอใช้
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.7	**ดี**
ร้านรสเด็ด อร่อยติดดาว		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	2	พอใช้
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.7	**ดี**
เทคนิคการท่องเที่ยว		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	2	พอใช้
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.7	**พอใช้**
เคล็ดไม่ลับสำหรับนักท่องเที่ยว		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	2	พอใช้
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.7	**ดี**
Zoom In บริการ		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	2	พอใช้
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

หัวข้อการประเมิน	คะแนน	ระดับความเหมาะสม
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	2	**พอใช้**
ค่าเฉลี่ย	2.7	**ดี**
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	3	**ดี**
ร่วมตอบคำถามกับนิตยสาร		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	3	**ดี**
ค่าเฉลี่ยรวม	2.61	**ดี**

ข้อเสนอแนะ

1. ยังต้องปรับปรุงเรื่องภาพรวมของเล่ม
2. ควรมีช่องว่างในการจัดรูปเล่ม
3. ส่วนเนื้อหาต้องลึกซึ้งกว่านี้

2.2 การประเมินคุณภาพความด้านเนื้อหา(ถูกต้องของเนื้อหา)

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมด้านเนื้อหาพบว่าคุณภาพนิตยสารโดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความเหมาะสมของชื่อเรื่องอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3 ความเหมาะสมของปกอยู่ในระดับดีใช้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 ความเหมาะสมของเนื้อหาอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 ความเหมาะสมของคอลัมน์สมบัติศิลปอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6 ความเหมาะสมของคอลัมน์ไกด์ชุมชนอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ2.7 ความเหมาะสมของคอลัมน์หลังกล้องท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ย เท่ากับ3 ความเหมาะสมของคอลัมน์เทียบท่าพาลองในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 ความเหมาะสมของคอลัมน์จับจ่ายรายทาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 ความเหมาะสมของคอลัมน์ภาพถ่ายเล่าเรื่องอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.7 ความเหมาะสมของคอลัมน์จับจ่ายรายทางอยู่ในระดับดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ2.7 คอลัมน์ เที่ยวตามแผนที่อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.7 8เรื่องร้านรสเด็ด อร่อยติดดาวอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ3 เรื่องเคล็ดไม่ลับสำหรับนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ2.7 เรื่องZoom In บริการอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 เรื่องท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3 ร่วมตอบคำถามกับนิตยสารอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินคุณภาพถูกต้องของเนื้อหา

หัวข้อการประเมิน	คะแนน	ระดับความเหมาะสม
1.ชื่อเรื่อง		
-ความเหมะสมของชื่อเรื่อง	3	ดี
-ค่าเฉลี่ย	3	ดี
2.ปก		
ความเหมาะสมของปก	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	3	ดี
3.เนื้อหา		
สารบัญ	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-การจัดเรียงชื่อคอลัมน์	3	ดี
-การใช้ชื่อคอลัมน์	3	ดี
บทบรรณาธิการ	3	
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	3	ดี
คอลัมน์		
คอลัมน์สมบัติศิลป์		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	2	พอใช้
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	2	พอใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อการประเมิน	คะแนน	ระดับความเหมาะสมค่า-
เนื้อหาตรงตามข้อมูลทางประวัติศาสตร์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.6	**ดี**
คอลัมน์ไกด์ชุมชน		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	2	พอใช้
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.7	**ดี**
คอลัมน์หลังกล้องท่องเที่ยว		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	3	**ดี**
คอลัมน์เทียบท่าพาลอง		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
เฉลี่ย	3	**ดี**
คอลัมน์ภาพถ่ายเล่าเรื่อง		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	3	**ดี**
คอลัมน์จับจ่ายรายทาง		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อการประเมิน	คะแนน	ระดับความเหมาะสม
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	**ดี**
ค่าเฉลี่ย	**3**	**ดี**
คอลัมน์ เที่ยวตามแผนที่		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	3	ดี
ร้านรสเด็ด อร่อยติดดาว		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	3	ดี
เทคนิคการท่องเที่ยว		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	2	พอใช้
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.75	ดี
เคล็ดไม่ลับสำหรับนักท่องเที่ยว		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	2	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	2.75	ดี
Zoom In บริการ		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หัวข้อการประเมิน	คะแนน	ระดับความเหมาะสม
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	3	ดี
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	3	ดี
ร่วมตอบคำถามกับนิตยสาร		
-ความน่าสนใจของเนื้อหา	3	ดี
-การใช้ภาษาถูกต้อง	3	ดี
-การจัดรูปแบบตัวอักษร	3	ดี
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์	3	ดี
ค่าเฉลี่ย	3	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม	2.88	ดี

ข้อเสนอแนะ

โดยรวมข้อมูลดี เนื้อหาถูกต้อง ดูแล้วน่าสนใจ

ส่วนที่2.การประมินความพึงพอใจนิตยสารบุลคลทั่วไป

ผลการประเมินความพึงพอใจนิตยสาร Zoom In City เขตลาดกระบัง ซึ่งประกอบด้วย

จากตารางที่ 4 ข้อมูลทั่วไปของบุคคลทั่วไปจำนวนจำนวน 20 ท่าน ประกอบด้วย **เพศ** อายุ **ระดับการศึกษา อาชีพ** พบว่า

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 55 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 45

อายุ ทั้งหมดมีอายุ 19-23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับการศึกษา ทั้งหมดการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

อาชีพ ทั้งหมดมีสถานะเป็นนักศึกษา

ตารางที่ 4 ข้อมูลพื้นฐานของบุคคลทั่วไป

ตัวแปร	จำนวน (n=20)	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
ชาย	11	55
หญิง	9	45
<u>อายุ</u>		
19-20 ปี	5	25
21-22 ปี	10	50
23-24 ปี	5	25
<u>ระดับการศึกษา</u>		
การศึกษาปริญญาตรี	20	100
<u>อาชีพ</u>		
นักศึกษา	20	100

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคคลทั่วไป

จากตารางที่ 4 ผลการประเมินคุณภาพและความพึงพอใจบุคคลทั่วไป20 คน พบว่า นิตยสารโดยรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 ความเหมาะสมของชื่อเรื่องอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 ความสวยงามของปก อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 ความเหมาะสมของปก อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 เนื้อหาอ่านแล้วเข้าใจง่าย อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยท่ากับ 2.65 คอลัมน์สมบัติศิลป์ อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 คอลัมน์ไก่ย่างป้าแก้ว อยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.40 คอลัมน์ไกด์ชุมชน อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 คอลัมน์ หลังกล้องท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.75 คอลัมน์ หลังกล้องท่องเที่ยว อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 คอลัมน์เทียบ พาล่อง อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 คอลัมน์เทียบ พาลองอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 คอลัมน์ภาพถ่ายเล่าเรื่อง อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 คอลัมน์จับจ่ายรายทาง อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 คอลัมน์เที่ยวตามแผนที่ อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 เรื่องร้านรสเด็ด อร่อยติดดาวดี อยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 เรื่องเทคนิคการท่องเที่ยวอยู่ในระดับดีมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ย 2.70 เรื่องเคล็ดไม่ลับสำหรับนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 เรื่อง Zoom In บริการอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 เรื่องท่องเที่ยวเชิงเกษตรอยู่ในระดับดี ดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 ร่วมตอบคำถามกับนิตยสารอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 ภาพรวมนิตยสารอยู่ในระดับดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60

ตารางที่ 5 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจของบุคคลทั่วไป

หัวข้อ	ระดับความพึงพอใจ				
	1	2	3	ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)	ระดับความพึงพอใจ
ความเหมาะสมของชื่อเรื่อง		10	10	2.50	ดี
ความสวยงามของปก		9	11	2.55	ดี
ความเหมาะสมของปก		10	10	2.55	ดี
เนื้อหาอ่านแล้วเข้าใจง่าย		7	13	2.65	ดี
คอลัมน์สมบัติศิลป์	1	7	1	2.55	ดี
คอลัมน์ไก่ย่างป้าแก้ว		12	8	2.40	พอใช้
คอลัมน์ไกด์ชุมชน		9	11	2.55	ดี
คอลัมน์ หลังกล้องท่องเที่ยว		5	15	2.75	ดี
คอลัมน์เทียบท่า พาลอง		9	11	2.55	ดี
คอลัมน์ ภาพถ่ายเล่าเรื่อง		6	14	2.70	ดี
คอลัมน์จับจ่ายรายทาง		9	11	2.55	ดี
คอลัมน์เที่ยวตามแผนที่		6	14	2.70	ดี
ร้านรสเด็ด อร่อยติดดาว		9	11	2.55	ดี
เทคนิคการท่องเที่ยว		6	14	2.70	ดี
เคล็ดไม่ลับสำหรับนักท่องเที่ยว		7	13	2.65	ดี
Zoom In บริการ		4	16	2.80	ดี
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร		8	12	2.60	ดี
ร่วมตอบคำถามกับนิตยสาร		11	9	2.45	ดี
ภาพรวมนิตยสาร		8	12	2.60	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม				2.59	ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
สรุปผลการประเมินและข้อเสนอแนะ

การประเมินผลนิตยสารการท่องเที่ยว (Zoom In City) ได้แบ่งการประเมินออกเป็น 2 ส่วนคือ ประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญและประเมินความพึงพอใจโดยบุคคลทั่วไป

ผลการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวแบ่งการประเมินเป็น 2 ด้านคือ ด้านรูปแบบและด้านเนื้อหาโดยมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีทั้งหมดคือด้านรูปแบบ ด้านหลักการเขียนเนื้อหาและด้านความถูกต้องของเนื้อหา

ผลการประเมินความพึงพอใจโดยบุคคลทั่วไปพบว่าความพึงพอใจในทุกๆด้านอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะจากการออกแบบ

1.ออกแบบให้เป็นรูปแบบเดียวกันไม่ควรหลากหลาย

2.จัดทำต้นฉบับต้องมีการบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์หลายๆที่เพื่อป้องกันการสูญหาย

3.ไม่ควรเป็นสี่สีทั้งทั้งเล่มเพื่อลดต้นทุนการผลิต

ข้อเสนอแนะจากการดำเนินงาน

1.ในการทำนิตยสารควรมีการวางดัมมี่ที่ชัดเจนเพื่อง่ายต่อการพิมพ์

2.การจัดเก็บข้อมูลในแต่ละครั้งควรมีความรอบคอบและละเอียด

3.การหาข้อมูลเขียนคอลัมน์ต้องเป็นข้อเท็จจริงตามประวัติศาสตร์

4.นิตยสารเป็นหนังสือที่รวบรวมหลายเรื่องเอาไว้ควรลงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเภทหนังสือ

5.ต้องกล้าที่จะคิดออกแบบให้แตกต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กุลวดี พรหมบุตร. 2544.**โครงการออกแบนิตยสารเชิงศิลปะ**.ปริญญานิพนธ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร.

ชุติมา สัจจานันท์.2548.**การเขียน**.กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาวานิช

ทวีศักดิ์ ญาณประทีป .2543. **การเขียนสารคดี**.กรุงเทพมหาคร : สำนักพิมพ์มหาวิยาลัยรามคำแหง

นิพนธ์ ศุภศรี.2535.**หลักการเขียนเบื้องต้น**.กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดี่ยนสโตร์

ไพโรจน์ ตรีรณธนกุล.2528.**กองบรรณาธิกรหนังสือพิมพ์และนิตยสาร**. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายการพิมพ์ มหาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

มาลี บุญศิริพันธ์ .2537.**ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งพิมพ์** . กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

วรรณา เจียมทะวงศ์.2536.**หลักการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์**.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

วสันต์ อติศัพท์.2533.**การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์**.กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาวานิช

วิรุฬ ลีลาพฤทธ์.2539.**สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์**.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์.2537.**การโฆษณาและการส่งเสริมการตลาด**.กรุงเทพมหานคร: บริษัทเอส เซอร์คิสเพลส จำกัด.

สุทิติ ขัตติยะ.2546.**การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์**.กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ซวนพิมพ์.

สุรสิทธ์ วิทยารัฐ.2531.**การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์**.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สมบัติ จำปาเงิน.2547.**หลักการเขียนเบื้องต้น**.(พิมพ์ครั้งที่ 2).กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์รังสรรค์ชนะพรชัย.

สำเนียง มณีกาญน์.2547.**การเขียนเรื่องสั้น**.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาลัยธรรมศาสตร์.

สุชัญญา วงศ์เวส.2548.**การเขียนบทความ**.กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์

สุมนฑา จาติกวนิช.2542.**โครงการออกแบบหนังสือนำเที่ยวตลาดนัดจตุจักร**. วิทยานิพนธ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมัชชา วิราพร.2540.**โครงการออกแบบนิตยสารดนตรี "โซนิค"**.ปริญญานิพนธ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร.

อวยพร พานิช และคณะ . 2543. **การเขียนสารคดี**. กรุงเทพมหานคร .จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อนันต์ธนา อังกินันท์. 2536. **การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์**. กรุงเทพมหานคร . สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช

เขตลาดกระบัง.2548.**ข้อมูลเขตลาดกระบัง**.กรุงเทพมหานคร

"ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว"2548. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก:http://203.155.220.217/ladkrabang/ (15 ธ.ค.2548)

"นิตยสารอสท"2548.[ออนไลน์]เข้าถึงได้จาก:http://www.whalesharkthai.com/html/thai_tat.htm(20 ธ.ค. 2548)

" ประเภทงานเขียน" 2549 .[ออนไลน์]เข้าถึงได้จาก : http://www.praphansarn.com/new (30 มีนาคม 2549)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

- แบบประเมินคุณภาพและความเหมาะสมด้านรูปแบบนิตยสาร
- แบบประเมินคุณภาพและความเหมาะสมด้านหลักการเขียนเนื้อหา
- แบบประเมินคุณภาพและความเหมาะสมด้านความถูกต้องของเนื้อหา
- แบบประเมินความพึงพอใจของบุคคลทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินคุณภาพและความเหมาะสม
ของนิตยสารท่องเที่ยวชื่อ ZOOM IN CITY เฉพาะพื้นที่เขตลาดกระบัง

<u>วัตถุประสงค์</u>

เพื่อประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของนิตยสารท่องเที่ยวชื่อ ZOOM IN CITY เฉพาะพื้นที่เขตลาดกระบัง

- จำนวนคอลัมน์ 9 คอลัมน์

<u>คำชี้แจง</u> หลังจากอ่านนิตยสารแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินการผลิตนิตยสารท่องเที่ยวชื่อ ZOOM IN ในพื้นที่เขตลาดกระบัง โดยการประเมินจากหัวข้อที่กำหนดให้เรียงตามหัวข้อในการทำเครื่องหมาย (✓) ตามระดับความคิดเห็นของท่าน

ในแบบประเมินทดสอบในหัวข้อต่างๆ การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อโดยให้วิธีการให้คะแนนตามความเป็นจริง เป็น 3 ระดับ ดังนี้

3 หมายถึง ดี

2 หมายถึง พอใช้

1 หมายถึง น้อย

การประเมินตามองค์ประกอบของนิตยสารด้านรูปแบบ ดังนี้

หัวข้อ	ระดับความเหมาะสม		
	1	2	3
1. **ชื่อหนังสือ**			
- ชื่อเรื่องเหมาะสมกับเนื้อหา			
- การจัดตำแหน่ง			
- ตัวอักษร			
-ขนาด			
- สี			
2. **ปก**			
ปกหน้า			
-ภาพสวย			
-การจัดองค์ประกอบของภาพ			
-ความคมชัดของภาพ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ระดับความเหมาะสม		
	1	2	3
-ภาพสวย			
-การจัดองค์ประกอบของภาพ			
-ความคมชัดของภาพ			
-ความเหมาะสมของภาพ			
ปกหลัง			
-ภาพสวย			
-การจัดองค์ประกอบของภาพ			
-ความคมชัดของภาพ			
-ความเหมาะสมของภาพ			
ปกหลังใน			
-ภาพสวย			
-การจัดองค์ประกอบของภาพ			
-ความคมชัดของภาพ			
3.เนื้อหา			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
4. ประเมินภาพรวมทั้งหมด			
-ความเหมาะสมในการใช้เป็นนิตยสารท่องเที่ยว			
-ความสมบูรณ์รูปเล่มโดยรวม			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ ที่สละเวลาในการกรอกแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินคุณภาพและความเหมาะสม
ของนิตยสารท่องเที่ยวชื่อ ZOOM IN CITY เฉพาะพื้นที่เขตลาดกระบัง

<u>วัตถุประสงค์</u>

เพื่อประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของนิตยสารท่องเที่ยวชื่อ ZOOM IN CITY เฉพาะพื้นที่เขตลาดกระบัง

- จำนวนคอลัมน์ 9 คอลัมน์

<u>คำชี้แจง</u> หลังจากอ่านนิตยสารแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินการผลิตนิตยสารท่องเที่ยวชื่อ ZOOM IN ในพื้นที่เขตลาดกระบัง โดยการประเมินจากหัวข้อที่กำหนดให้เรียงตามหัวข้อในการทำเครื่องหมาย (✓) ตามระดับความคิดเห็นของท่าน

ในแบบประเมินทดสอบในหัวข้อต่างๆ การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อโดยให้วิธีการให้คะแนนตามความเป็นจริง เป็น 3 ระดับ ดังนี้

3 หมายถึง ดี

2 หมายถึง พอใช้

1 หมายถึง น้อย

การประเมินตามองค์ประกอบของนิตยสารด้านหลักการเขียนเนื้อหา

หัวข้อ	ระดับความเหมาะสม		
	1	2	3
1.ชื่อนิตยสาร			
-ความเหมะสมของชื่อเรื่อง			
2.ปก			
ความเหมาะสมของปก			
3.เนื้อหา			
สารบัญ			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-การจัดเรียงชื่อคอลัมน์			
-การใช้ชื่อคอลัมน์			
บทบรรณาธิการ			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ระดับความเหมาะสม		
	1	2	3
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
คอลัมน์ไกด์ชุมชน			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อ			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
คอลัมน์หลังกล้องท่องเที่ยว			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
คอลัมน์เทียบท่าพาลอง			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
คอลัมน์ภาพถ่ายเล่าเรื่อง			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
คอลัมน์จับจ่ายรายทาง			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ระดับความเหมาะสม		
	1	2	3
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
คอลัมน์เที่ยวตามแผนที่			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อ			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
ร้านรสเด็ด อร่อยติดดาว			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
เทคนิคการท่องเที่ยว			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
เคล็ดไม่ลับสำหรับนักท่องเที่ยว			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
Zoom In บริการ			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ระดับความเหมาะสม		
	1	2	3
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
ร่วมตอบคำถามกับนิตยสาร			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ ที่สละเวลาในการกรอกแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินคุณภาพและความเหมาะสม
ของนิตยสารท่องเที่ยวชื่อ ZOOM IN CITY เฉพาะพื้นที่เขตลาดกระบัง

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของนิตยสารท่องเที่ยวชื่อ ZOOM IN CITY เฉพาะพื้นที่เขตลาดกระบัง

- จำนวนคอลัมน์ 9 คอลัมน์

คำชี้แจง หลังจากอ่านนิตยสารแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินการผลิตนิตยสารท่องเที่ยวชื่อ ZOOM IN ในพื้นที่เขตลาดกระบัง โดยการประเมินจากหัวข้อที่กำหนดให้เรียงตามหัวข้อในการทำเครื่องหมาย (✓) ตามระดับความคิดเห็นของท่าน

ในแบบประเมินทดสอบในหัวข้อต่างๆ การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อโดยให้วิธีการให้คะแนนตามความเป็นจริง เป็น 3 ระดับ ดังนี้

3 หมายถึง ดี

2 หมายถึง พอใช้

1 หมายถึง น้อย

การประเมินตามองค์ประกอบของนิตยสารด้านความถูกต้องของเนื้อหา

หัวข้อ	ระดับความเหมาะสม		
	1	2	3
1.ชื่อนิตยสาร			
-ความเหมะสมของชื่อเรื่อง			
2.ปก			
ความเหมาะสมของปก			
3.เนื้อหา			
สารบัญ			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-การจัดเรียงชื่อคอลัมน์			
-การใช้ชื่อคอลัมน์			
บทบรรณาธิการ			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ระดับความเหมาะสม		
	1	2	3
คอลัมน์สมบัติศิลป์			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
-เนื้อหาตรงตามข้อมูลทางประวัติศาสตร์			
คอลัมน์ไกด์ชุมชน			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อ			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
คอลัมน์หลังกล้องท่องเที่ยว			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
คอลัมน์เทียบท่าพาลอง			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
คอลัมน์ภาพถ่ายเล่าเรื่อง			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
คอลัมน์จับจ่ายรายทาง			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ระดับความเหมาะสม		
	1	2	3
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
คอลัมน์เที่ยวตามแผนที่			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
ร้านรสเด็ด อร่อยติดดาว			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
เทคนิคการท่องเที่ยว			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
เคล็ดไม่ลับสำหรับนักท่องเที่ยว			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
Zoom In **บริการ**			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ระดับความเหมาะสม		
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	1	2	3
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			
ร่วมตอบคำถามกับนิตยสาร			
-ความน่าสนใจของเนื้อหา			
-การใช้ภาษาถูกต้อง			
-การจัดรูปแบบตัวอักษร			
-เนื้อหาสอดคล้องกับชื่อคอลัมน์			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ ที่สละเวลาในการกรอกแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบประเมินความพึงพอใจ
ของนิตยสารท่องเที่ยวซื่อ ZOOM IN CITY เฉพาะพื้นที่เขตลาดกระบัง

เพศ ..... อายุ.....

ระดับการศึกษา ..... อาชีพ .....

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของนิตยสารท่องเที่ยวซื่อ ZOOM IN CITY เฉพาะพื้นที่เขตลาดกระบัง

- จำนวนคอลัมน์ 9 คอลัมน์

คำชี้แจง หลังจากอ่านนิตยสารแล้ว ให้ประเมินการผลิตนิตยสารท่องเที่ยวซื่อ ZOOM IN ในพื้นที่เขตลาดกระบัง โดยการประเมินจากหัวข้อที่กำหนดให้เรียงตามหัวข้อในการทำเครื่องหมาย (✓) ตามระดับความคิดเห็นของท่าน

ในแบบประเมินทดสอบในหัวข้อต่างๆ การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อโดยให้วิธีการให้คะแนนตามความเป็นจริง เป็น 3 ระดับ ดังนี้

3 หมายถึง ดี

2 หมายถึง พอใช้

1 หมายถึง น้อย

หัวข้อ	ระดับความความพึงพอใจ		
	1	2	3
1.ชื่อนิตยสาร			
-ความเหมะสมของชื่อเรื่อง			
2.ปก			
ความสวยงามของปก			
ความเหมาะสมของปก			
เนื้อหา			
เนื้อหาอ่านแล้วเข้าใจง่าย			
คอลัมน์ที่ท่านสนใจ			
คอลัมน์สมบัติศิลป์			
คอลัมน์ไก่ย่างป้าแก้ว			
คอลัมน์ไกด์ชุมชน			
คอลัมน์ หลังกล้องท่องเที่ยว			
คอลัมน์เทียบท่า ลาลอง			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อ	ระดับความความพึงพอใจ		
	1	2	3
คอลัมน์ ภาพถ่ายเล่าเรื่อง			
คอลัมน์จับจ่ายรายทาง			
คอลัมน์เที่ยวตามแผนที่			
ร้านรสเด็ด อร่อยติดดาว			
เทคนิคการท่องเที่ยว			
เคล็ดไม่ลับสำหรับนักท่องเที่ยว			
Zoom In บริการ			
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร			
ร่วมตอบคำถามกับนิตยสาร			
ภาพรวมนิตยสาร			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ ที่สละเวลาในการกรอกแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ช.

ตัวอย่าง ปกหน้า ปกหลังและคอลัมน์ต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่าง ปกหน้า ปกหลังและคอลัมน์ต่างๆ

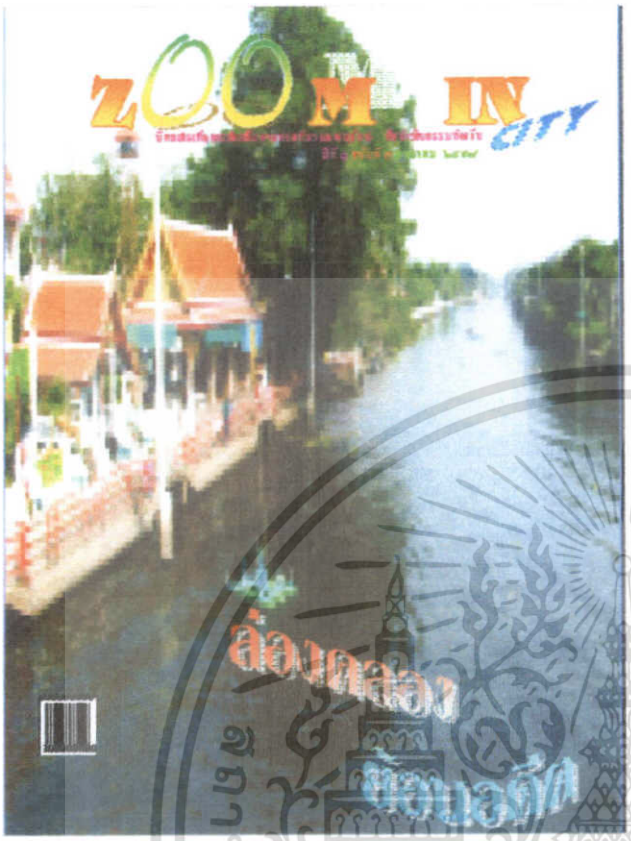

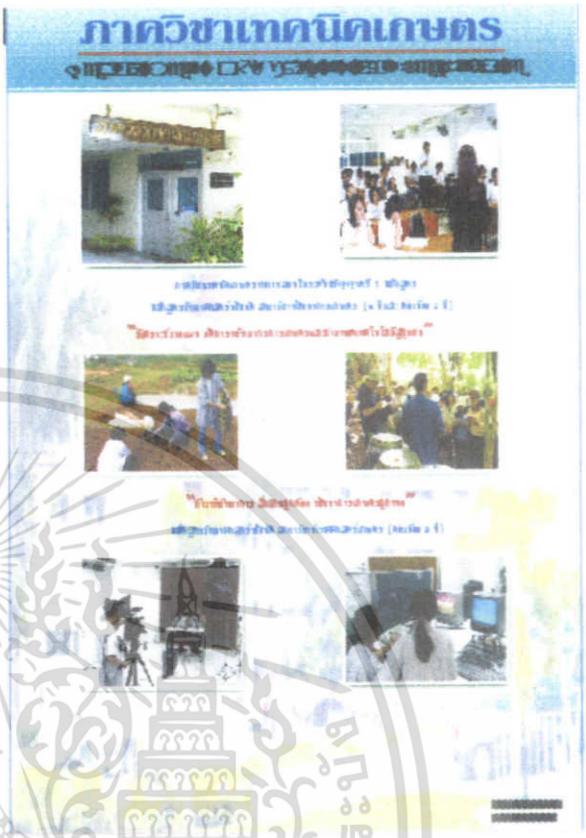

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

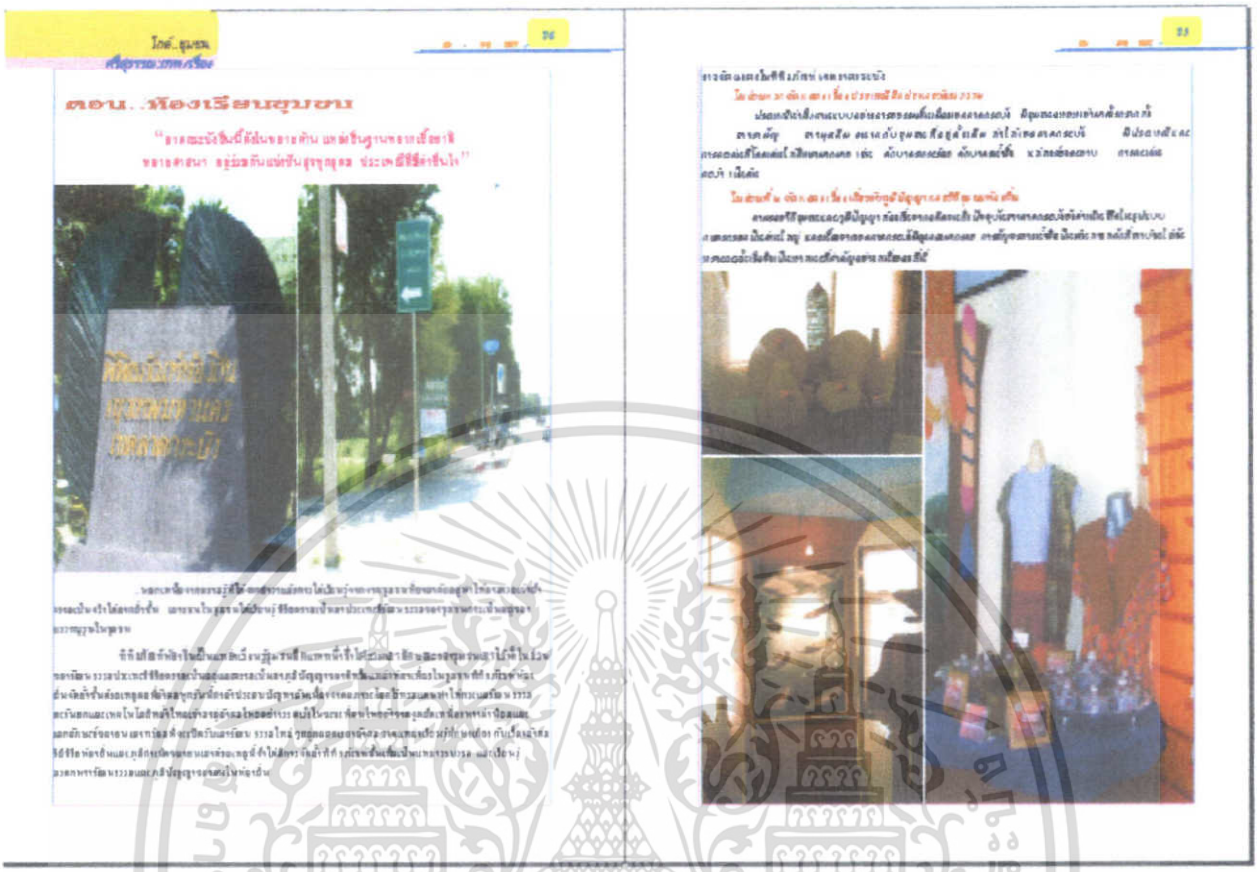

ตอน ท้องเรียนชุมชน

"ยากจะนิ่งนึกนี้ดินของท่าน แหล่งต้นฐานของเมืองเก่า
ของศาสนา อยู่ผสมกันแน่นหนักสุขสุดสุด ประเพณีที่สืบสานกันไว้"

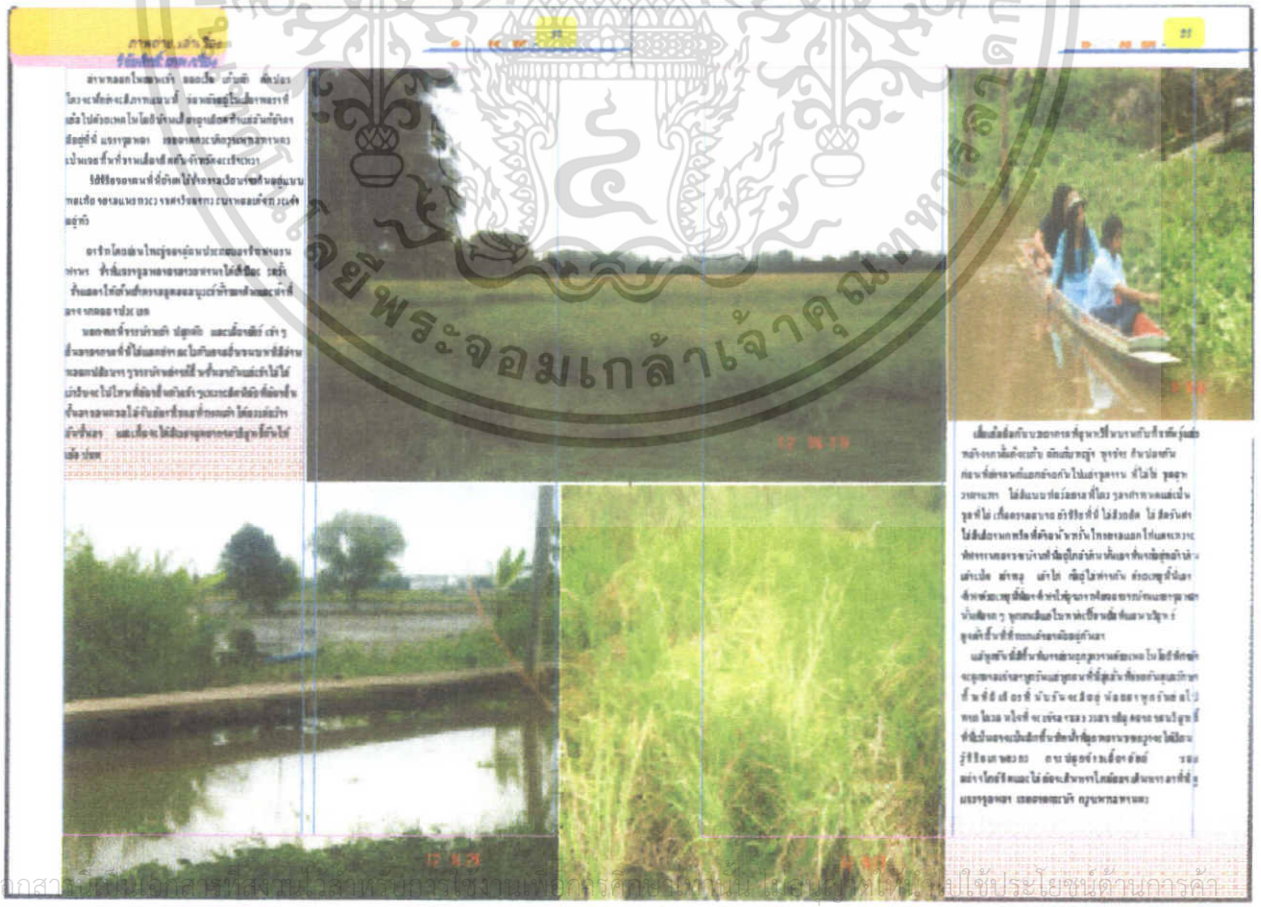

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ล่องคลอง ท่อง 3 วัด

ตอน...สามชีนสุวรรณภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

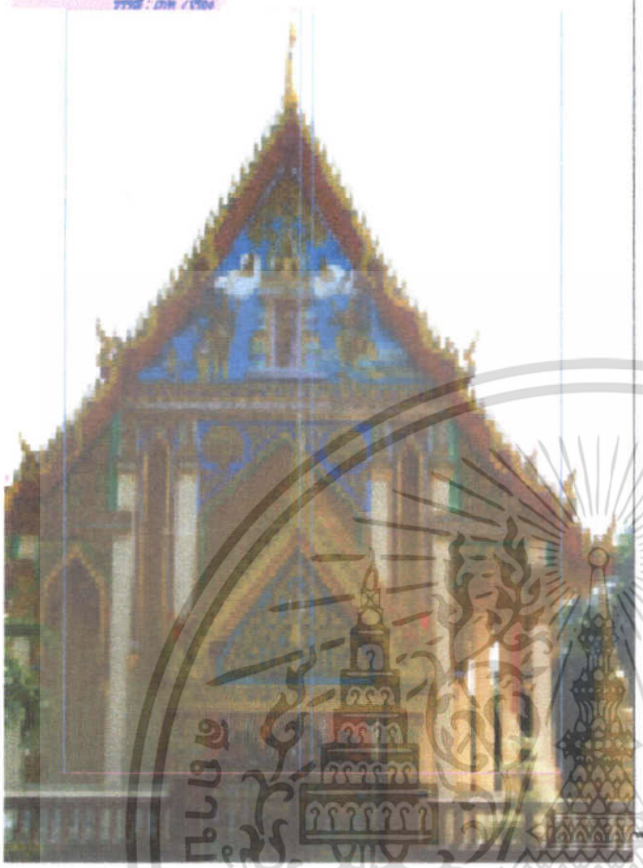

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาววรรณี ศรีสุวรรณ
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2525
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลสงขลา
ที่อยู่ปัจจุบัน	346/3 ม.7 ต. ทุ่งตำเสา อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
ประวัติการศึกษา	ปีพ.ศ. 2539 มัธยมศึกษาศึกษาตอนต้น โรงเรียนหูแร่วิทยา
	ปีพ.ศ. 2541 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยประมงติณสูลานนท์
	ปีพ.ศ. 2544 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยประมงติณสูลานนท์
	ปีพ.ศ. 2547 ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต(นิเทศศาสตร์เกษตร)สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวพรรุ่ง สุขวิญญา
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ เดือน พ.ศ. 2526
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลท่าตะโก
ที่อยู่ปัจจุบัน	247/1 หมู่1 ต.หัวถนน อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์ 60160
ประวัติการศึกษา	ปี พ.ศ. 2539 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนท่าตะโกพิทยาคม
	ปี พ.ศ. 2542 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนท่าตะโกพิทยาคม
	ปี พ.ศ. 2544 ประกาศนียบัตรชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยา เขตจันทบุรี
	ปีพ.ศ. 2547 ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต(นิเทศศาสตร์เกษตร)สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้